



СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 22, П'ЯТНИЦЯ, 2 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 22, FRIDAY, JUNE 2, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Розкіш на тлі бідності

Петро Часто

Знову Україна дивує світ розкошами державних чиновників, зокрема депутатів Верховної Ради. Днями вони уточнювали в електронних деклараціях свої статки, набуті протягом 2016 року. Тяжко це все зрозуміти: авта за сотні тисяч доларів, елітні мешкання за мільйони, приватні літаки, яхти, земельні ділянки, при цьому – куплені в окупованому Росією Криму.

Не знати, як до цього поставитися. Ніби ж добре, що українці багатіють, це ж так природно для України, Богом даної для людського добра і щастя. І водночас – страшно і бридко, бо на тлі бідності, в якій перебуває більшість населення, багатство „народних слуг“ виглядає не перевагою держави, а її тяжким гріхом.

Ніхто не знає, як повернути цей вибухонебезпечний процес до його початків, коли ще була можливість в основу розвитку країни покласти принципи моралі і справедливості. Ледве чи хтось і думає ще про це. Взагалі ледве чи можливе в Україні ефективне соціальне реформаторство – занадто глибоке, занадто хижацьке розгарбування сталося в момент розпаду „імперії зла“ і в перші роки незалежної української держави. Зло нікуди не поділося. Кілька сотень рук, найближчих до влади, загарбали всі ресурси молодій державі, унеможлививши всенародний економічний розвиток.

Минуло чверть сторіччя, але й сьогодні економіка України – це приватний інтерес 200-300 родин. В їхньому розпорядженні – політичні партії, парламентські фракції, за „правильне“ голосування вони дають добре пожити депутатам. Бенкет під час чуми.

Влада пнеться створювати враження справедливої, викриваючи страхітливі масштаби економічних злочинів своїх попередників. За два з половиною роки Президент Віктор Янукович і його оточення вкрали в держави 40 млрд. дол. То тішитися, що вплив на поверхню цей ганебний факт? Чи плакати від прикраси, що це було можливо? Чи витерти слізи і всміхнутися, бо сьогодні все вже не так?

Ні, мало що змінилось. Свідчить Перший заступник міністра економічного розвитку України Максим Нефьодов: „У кишенях державних чиновників досі осідають 20 відс. бюджетних грошей“.

Сумна, дуже небезпечна ознака, що неправедні багатії не соромляться, не бояться ні людського осуду, ні осміювання. Відомий український артист, телеведучий і волонтер Сергій Притула розповідає, як ставляться до мистецтва ці „тлусті коти“. „Ми для них – ніхто. Жартуй не жартуй – їм байдуже, про них у телепрограмах показують, як вони крадуть, а вони регочуть з тих програм“.

Може, не всім байдуже, декому такі викриття допікають. Їм дуже хочеться позатикати роти

(Закінчення на стор. 16)

Сенат Нідерляндів проголосував за Україну

ГАГА. – Сенат Нідерляндів (верхня палата парламенту) 30 травня переважною більшістю голосів проголосував за ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом. Це остання ланка, якої не вистачало для остаточного зближення українців з ЕС в рамках політичної асоціації.

Повне набуття чинності цієї угоди, яку відстоював Євромайдан, паплюжила Москва, гальмували євроскептики й популісти, поставив крапку в цивілізаційному виборі європейської України. Саме впровадження цієї асоціативної угоди очікується на саміті Україна-ЕС в середині липня.

Прем'єр-міністр Нідерляндів Марк Рютте одразу після голосування заявив: „Велика підтримка для зростання України. Важливі єдність та узгоджені дії в ЕС“.

Президент України Петро Порошенко зазначив, що мета Кремля була одна: зупинити курс України на возз'єднання з європейською родиною.

Голова Єврокомісії Жан-Клод Юнкер заявив, що „це важливий сигнал із Нідерляндів та усюго Євросоюзу нашим українським друзям: місце



Президент України Петро Порошенко та Прем'єр-міністр Нідерляндів Марк Рютте. (Фото „Українська правда“)

України – в Європі, її майбутнє – з Європою“.

Міністерство закордонних справ (МЗС) привітало схвалення Сенатом Нідерляндів Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами. Нідерланди є другом і партнером України на шляху до політичної асоціації та економічної інтеграції з Європейським Союзом, сказало МЗС.

Радіо Свобода

„Atlantic Council“: російських опозиціонерів слід перевіряти щодо імперіялізму

ВАШІНГТОН. – Конгрес США ухвалив виділення 100 млн. дол. на боротьбу з „російським впливом і агресією“, а також на підтримку громадянського суспільства в Європі і Євразії. Згідно з постановою, гроші будуть використані на „підтримку демократичних програм в Росії, включно з підтримкою свободи в інтернеті, демократії і стратегій зі встановлення верховенства права“.

Минулого року Конгрес США виділив допомогу Україні, але зазначив, що гроші не повинні бути використані для фінансування батальйону „Азов“, який нібито мав зв'язок з неонацистською групою. Уряду США необхідно застосувати такий же підхід і до російських груп і політичних партій, які повинні довести, що вони достойні отримувати гроші американських платників податків. Про це в статті для „Atlantic Council“ пише старший науковий співробітник Канадського Інституту Українських Студій в Університеті Альберти Тарас Кузьо.

На його думку, щоб перевірити російських опозиціонерів на прихильність до демократії, можна використати два критерії. Перший – вони повинні підтвердити, що підтримують практичні принципи демократії, а також віль-

ні вибори і незалежність засобів масової інформації в Росії. А другий – вони повинні виступати проти російської анексії Криму.

На думку Т. Кузьо, з першим пунктом у росіян проблем не буде, а от щодо другого такої певності немає. Адже більшість російських опозиційних груп і партій підтримують незаконну анексію і відновлення „союзу“ Росії, України, Білорусі і Казахстану на чолі з Москвою.

США, Канада, Японія і Євросоюз запровадили санкції проти Росії після того, як вона захопила український півострів і розв'язала війну на сході України. „Забезпечувати американським фінансуванням групи, які підтримують російський імперіялізм проти України буде напругою суперечити санкціям і Мінським угодам“, – йдеться в статті.

Т. Кузьо додає, що загалом, з історичної ретроспективи, нічого дивного немає в тому, що політичні групи і партії у себе вдома підтримують демократичні зусилля в той час, як за кордоном підтримують расизм і імперіялізм. Приміром, британці пам'ятають, як Олівер Кромвель виступав проти абсолютної монар-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Трамп хоче переавантаження з Україною

ВАШІНГТОН. – Президент США Дональд Трамп хоче перезапустити процес мирного врегулювання в Україні. Про це 29 травня повідомила газета „The Washington Post“. За словами видання, адміністрація Д. Трампа вирішила значно збільшити свою участь у врегулюванні ситуації в Україні. Державний секретар США Рекс Тілерсон планує відновити мирні переговори на зразок тих, які проводила раніше адміністрація Барака Обами, сподіваючись, що нові обличчя та обставини принесуть кращі результати. У Європі схвально сприйняли цю ідею. Зокрема Міністер закордонних справ Німеччини Сігмар Габріель заявив, що високо цінує такі наміри США. (BBC)

■ Президент висловив співчуття

КИЇВ. – 27 травня Президент України Петро Порошенко висловив співчуття родині американського політолога Збігнєва Бжезінського у зв'язку з його смертю. „Сумна новина: пішов з життя Збігнєв Бжезінський – гросмайстер міжнародної політики, легенда, епоха. Справжній друг України! Щирі співчуття рідним і близьким. Вічна пам'ять!“, – написав він. З. Бжезінський народився в 1928 році в родині дипломата у Варшаві, але за іншими даними – в польському консульстві Харкова, де працювали батьки. У США очолював Інститут з питань комунізму в Колумбійському університеті, автор глибокої стратегії антикомунізму і жорсткої лінії щодо СРСР. („Укрінформ“)

■ Надія Савченко йде в президенти

КИЇВ. – 26 травня народний депутат Надія Савченко заявила в інтерв'ю польському виданню „Krytyka Polityczna“, що її політична сила братиме участь у парламентських виборах, а вона сама готова кандидувати в президенти. На запитання, чому за рік після звільнення Н. Савченко з російської в'язниці її рейтинг упав з 12 відс. до 1-2 відс., депутат відповіла: „Я не знаю, з якого космосу ви берете ці цифри. Вимірюється, певно, не моя підтримка, а телебачення, риторика президента, Юлії Тимошенко та інших політиків, в тому числі європейських, які говорили про мене. Мій образ і я – то дві різні речі“. („Українська правда“)

■ Захистили державну мову на телебаченні

КИЇВ. – 26 травня голова Верховної Ради України Андрій Парубій підписав закон про мовні квоти на телебаченні та адміністративну відповідальність за пропаганду георгіївської стрічки. Верховна Рада 16 травня схвалила законопроект, який передбачає, що публічне використання, демонстрація або носіння георгіївської стрічки передбачає грошову кару. 23 травня ухвалено законопроект, що встановлює обов'язкову частку україномовного змісту на загальнонаціональних телеканалах в обсязі 75 відс. (Радіо Свобода)

■ Від початку року загинули 98 вояків

КИЇВ. – На Донбасі з початку року загинули 98 українських військових. Про це заявив під час виступу 27 травня на конференції в Грузії представник Міністерства оборони України Андрій Петренко. Понад 800 вояків поранено. У столиці Грузії Тбілісі відбулася 63-тя сесія Парламентської асамблеї НАТО. 29 травня на засіданні виступили голова Верховної Ради Андрій Парубій та голова парламенту Грузії Іраклій Кобахідзе. („Укрінформ“)

■ Українська скульптура – в Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – 26 травня відомий американський художник Джеф Кунс розмістив у центрі міста величезну надувну статую балерини, що відтворив її за мотивами роботи української художниці Оксани Жникруп (1931, Чита-1993, Київ). Мисткиня закінчила скульптурне відділення Одеського художнього училища, на Баранівському фарфоровому заводі та на Київському експериментальному кераміко-художньому заводі. „Ми знаємо про роботу Оксани Жникруп і маємо ліцензію на використання її в роботі Кунса“, – заявив речник американського художника. („Укрінформ“)

КОМЕНТАР

Втеча із зони „RU“

Андрій Демартино

Спеціально для „Свободи“

Рішення про блокування „Вконтакте“, „Однокласники“ та інших російських ресурсів на території України – один з небагатьох прикладів проведення необхідної хірургії замість терапевтичної балаканини. Хіба не про необхідність „жорстких і принципових рішень“ в інформаційній сфері говорили політики, експерти та небайдужі громадяни? Так чому така загострена реакція на державницьку позицію? Якщо міркувати не в категоріях „сьогодні на завтра“, то ми маємо вагоме стратегічне рішення з довготривалими наслідками.

По-перше. Добре, що з'явилась можливість провести випробовування всієї системи національної безпеки, її інтернет-частини у відносно спокійний період. Думаю, що в процесі здійснення на нас чекає багато несподіванок і одкровенень – проблема єдиних точок входу, російської прописки великих інтернет-провайдерів, відсутність альтернативних програм і систем, юридичних колізій та інших.

Сам по собі рівень виникаючих складнощів вимагає мобілізації та пошуку нових рішень. А там, де стоять виклики, можна очікувати прогресу. Легко уявити, якщо б ці самі проблеми потрібно було вирішувати в період чергового путінського „русковесенного“ загострення. Гарантовано: піднялась би неабияка хвиля звинувачень зворотного характеру – чому влада „втратила безцінний час“, чому „не діє“, „чому нічого не зроблено“?

Якось швидко забуваються всякі „оплотовські“, „ополченські“, „республіканські“ та інші антиукраїнські сепаратистські групи на цих таких, як виявилось, несподівано улюблених „Вконтакте“ і „Однокласниках“. А мільйони постів про „кривавий Майдан“, „хунту“, „бандерівців“, „київських фашистів“, „убитих ветеранів“ і „розп'ятих хлопчиків“ – про цю щохвилину отруту пропаганди якось забули?

І все це нікуди не зникло. Воно посилилось, набралось досвіду, реформувалось і готове далі рвати й кусати. Ситуація нагадує пораненого, з

тіла якого намагаються викинути отруєне вістря, а спостерігачі говорять, що це йому зашкодить і порушить його права.

Захищаючи „Вконтакте“ і „Однокласники“, ми це робимо так, ніби мова йде про цивілізовані кампанії з високими етичними стандартами і жорсткими правилами, що не допускають державного втручання у їхню діяльність, а не про інструменти прямої агресії.

Чи ми виграли у „ольгинських тролів“ і „сурківських ботоферм“ поле битви соціальних мереж? Чи ми потенційно збираємося перемогти кампанії, в яких практично не прикрито акціонером є Федеральна служба безпеки Росії?

По-друге. Важко придумати більш потужне і таке, що дає результати в найближчій, а не віддаленій перспективі, рішення, ніж ця спроба „ривка“ з російськомовного культурного, псевдокультурного і зовсім безкультурного поля.

Ніхто не казав, що власна ідентичність, європейське повернення буде безболісним. Зараз навіть важко уявити, яка кількість культурних форматів, контекстів, сенсів може бути перервана і переформатована. Чим далі в спробах віддалитися від „руського міра“ ми опинимось, тим надійнішим і благополучнішим виявиться наше власне майбутнє. Нічого, крім великодержавності, яка постійно оновлюється, від Росії очікувати не варто, як і будь-яких позитивних змін.

Виникає логічне запитання – навіщо нам перебувати в отруйній інформаційній зоні?

По-третє. Міркування про те, що влада блокуванням російських соціальних мереж пригнічує протестний рух в самій Україні, цікаві в пляні гнучкості уяви і слабкої інформованості. Олексів Навальному, щоб струснути Росію від Москви до Владивостока, вистачило „Ютубу“, „арабській весні“ – „Твіттера“, а всі основні протестні групи українського Майдану перебували у „Фейсбуці“. Був би протест, а як його організувати – сучасні технології дають безмежну кількість можливостей.

Андрій Демартино – начальник Управління зв'язків із громадськістю та засобами масової інформації Генеральної прокуратури України, Київ.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

У чому слабкість Росії

Богдан Яременко

Окупація Криму виявила найбільш болючі точки Російської Федерації. Росія масивна, але – слабка. Не має політичної системи, яка дозволяла би спрямовувати потенціал народу на розвиток і процвітання. Не має політичного прошарку, який реалістично та відповідально аналізує світ довкола Росії, формулює програму розвитку. Домінує інтерес держави над інтересом громадянина і народу.

Росія не має ефективної економіки та економічної перспективи. І ситуація значно погіршується усепроникаючою корупцією, глибокою взаємозалежністю між владою, силовим апаратом та організованою злочинністю.

Відсутність людських цінностей та моральної складової в російській політиці робить росіян ще більш вразливими для зовнішніх впливів та пропаганди, ніж інші народи, на які працює пропаганда російська. А її вплив на російське суспільство всеохоплюючий лише за умови безальтернативності.

Без ефективної системи управління економічними, соціальними та політичними процесами змушує фашистську кліку російського керівництва розраховувати на силу та залякування. Як довго це може працювати на внутрішньому ринку Росії, залишається питанням. Але зовнішньополітичні наслідки цих підходів уже очевидні. І ставатимуть більш зримими та відчутнішими з кожним наступним днем. Частина світу, найзаможніша і найкраще організована, відчула в Росії загрозу і розпочала системно готуватися до протидії та усунення її. Інша частина дивилася на Росію як інструмент протидії Заходові, стримування

глобалізму чи джерело підтримки. Та й там уже починають розуміти безперспективність Росії як одного з центрів нового багатопольярного світу. Росія не витримає змагання багатопольярності. Ні зі США, ні з Євросоюзом, ні з Китаєм.

Територія не є в нинішньому світі основним мірилом успішності. Переваги від надзабезпеченості природними ресурсами Росія з надлишком компенсує власною корумпованістю та управлінською беспорядністю, негативними демографічними процесами. Аргумент ядерної зброї залишатиметься актуальним для стратегічного військового стримування, але не для розвитку і не для збільшення зовнішньої та внутрішньої привабливості Російської Федерації.

Ті ж проблеми внутрішньої організації Росії характерні і для України. Однак, українське суспільство принаймні зауважує це. Зформував відповідний запит на зміни. До його реалізації далеко, але він є і, сподіваємось, буде щоразу більш відчутним чинником розвитку внутрішніх процесів в Україні. Позиціонування України як частини західної цивілізації відкриватиме перспективи, додаткові ресурси для цього. Попри досить песимістичну картину, Україна в стратегічному вимірі має кращі як Росія шанси на успіх. А відтак – і на відновлення справедливості та законності – поновлення територіальної цілісності України.

„Газета по-українськи“

Богдан Яременко – дипломат, громадський діяч, Київ.

НА ТЕМИ ДНЯ

Україна-МВФ: що далі?

Олександр Петрик

3 квітня Рада Директорів Міжнародного валютного фонду схвалила третій перегляд програми розширеного кредитування (EFF) Це дало можливість Києву отримати черговий транш у розмірі 1 млрд. дол. В офіційній заяві Фонду з цього приводу було відзначено, що разом з певним прогресом у макроекономічній стабілізації та поверненням економічного зростання перед владами у Києві стоять наступні завдання.

Перш за все треба прискорити економічне зростання, прискоривши структурні реформи. Великим тягарем для бюджету є дефіцит Пенсійного фонду (близько 145 млрд. грн. або 6 відс. Внутрішнього валового продукту), та значна кількість збиткових державних підприємств, а також відсутній ринок землі. Корупція робить управління економікою неефективним. За цими дипломатичними формулюваннями ховається стурбованість та незадоволення Фонду повільними темпами структурних реформ в Україні та неефективними зусиллями у боротьбі з корупцією.

Чергова місія Фонду на чолі з Роном ван Руденом прибула до Києва 18 травня для перемовин з українською владою щодо пришвидшення структурних реформ як з боку уряду, так і законодавців.

Головними вимогами для продовження програми на наступному етапі є:

- Кардинальне реформування пенсійної системи, враховуючи структурні проблеми на ринку праці, низький рівень сплати Єдиного соціального внеску, старіння населення і відповідно непропорційне зростання кількості пенсіонерів відносно робочої сили. Верховна Рада мала ухвалити пенсійну реформу наприкінці квітня (новий структурний маяк, що був перенесений з кінця грудня 2016 року.)

- Проведення земельної реформи з метою лібералізації ринку землі та продажу земель сільськогосподарського призначення. Ухвалення Верховною Радою закону про обіг земель сільськогосподарського призначення затверджений як структурний маяк терміном до кінця травня цього року.

- Приватизація збиткових державних підприємств, зокрема таких системних, як Одеський припортовий завод, акціонерне товариство „Цен-

тренерго“, „Турбоатом“, регіональні енергорозподільчі компанії.

- Посилення боротьби з корупцією, що передбачає прийняття закону про посилення повноважень Національного антикорупційного бюро (НАБУ). Новий термін для структурного маяка щодо прийняття цього закону перенесений на кінець травня. Інший структурний маяк стосується прийняття закону про запровадження антикорупційного суду з метою переслідування корупційних діянь з боку посадових осіб високого рівня.

- Решта дій влад щодо проведення структурних реформ стосується продовження реформи в банківській сфері та переходу до нової монетарної політики інфляційного таргетування, дерегуляції та спрощення ліцензування, а також реформ в галузях освіти та охорони здоров'я.

МВФ також, скоріше за все, намагається дискутувати з Президентом Петром Порошенком можливу кандидатуру на посаду Голови Національного банку України. Скоріше за все, МВФ хоче отримати певні гарантії тієї політики НБУ, яку Центральний банк проводив до цього. І хоча офіційно таке призначення є виключно прерогативою президента – вносити кандидатуру голови НБУ для затвердження Верховною Радою, очевидно, що МВФ не байдуже, з ким йому в подальшому співпрацювати в галузі реформування монетарної політики та банківського сектору.

Якщо оцінювати напруження дебатів щодо пенсійної та земельної реформ у Верховній Раді, то прийняття відповідних законів у терміни, визначені в програмі співробітництва з МВФ, викликають велике запитання. Треба також враховувати, що 2019 рік буде роком виборів, і тому 2017 рік є найкращим часом для проведення рішучих реформ, і чим менше часу буде залишатися до виборів, тим більше політики будуть турбуватися, як подобатися виборцям зараз, а не як проводити реформи з огляду на майбутні покоління.

Олександр Петрик, незалежний експерт з питань економіки, доктор економічних наук, професор, працював в Національному банку України з початку незалежності України - 1991 року. Остання посада у НБУ – Директор Економічного департаменту, член правління НБУ. У 2013-2017 роках працював у Вашингтоні альтернативним виконавчим директором в МВФ від України. Київ.

Гра в імітацію

Ярослав Юрчишин

До річниці Юрія Луценка на посаді генерально-го прокурора України підконтрольне йому відомство помітно активізувалося в інформаційному просторі, щотижня створюючи сенсації – чи щодо повернення корупційних грошей колишнього режиму, чи щодо розслідування злочинів режиму Віктора Януковича.

Що стоїть за цією діяльністю: бажання виконати дані рік тому обіцянки чи гра в імітацію?

Понад три роки правоохоронні органи України, у першу чергу Генеральна прокуратура, розслідують численні злочини про багатомільйонні випадки корупції високопосадовців часів В. Януковича. Відсутність видимих результатів розслідувань доволі часто пов'язувалась особисто з очільниками органів прокуратури.

З 2014 року Генпрокуратура змінила вже четвертого керівника, а відчутних змін і помітного прогресу у розслідуваннях не видно.

Фактично, єдиним здобутком органів прокуратури за понад три роки розслідувань цих корупційних злочинів стала нещодавня новина від Ю. Луценка про нібито конфіскацію до державного бюджету 1.5 млрд. дол., які належали чи то В. Януковичеві, чи то контролюваним ним структурам. Ця інформація породжує більше запитань, аніж дає відповідей, а текст відповідного судового рішення, в порушення встановленого порядку, не оприлюднюється.

Натомість, уже за часів Ю. Луценка Генпрокуратура припинила кримінальне провадження про незаконне збагачення колишнього Міністра екології Миколи Злочевського.

Так само, як немає результатів розслідуван-

ня Національного антикорупційного бюро щодо обставин сприяння прокурорами у припиненні арешту з майже 23 млн. дол., які зберігались на рахунку М. Злочевського у банку Лондону.

На початку березня зі списку осіб, стосовно яких Європейський Союз застосував персональні санкції, виключено одного з найближчих соратників В. Януковича – Юрія Іванюченка. Не до кінця зрозумілою залишається і доля понад 100 млн. дол., що належать Ю. Іванюченкові, арештованих у різних юрисдикціях Європи.

Провадження про „вишки Бойка“ спочатку перетворилось на провадження про „вишки Кацуби“, а зараз взагалі незрозуміло, кому буде приписано організацію цієї корупційної схеми. Олександр Кацуба, колишній заступник голови правління Національної компанії „Нафтогаз України“, після восьми місяців перебування під вартою на початку березня вийшов на волю, уклавши угоду зі слідством. О. Кацуба звинувачувався у заволодінні грішми „Нафтогазу України“ в сумі понад 404 млн. дол. та ще майже 450 млн. грн.

Ще у 2014 році Віталій Ярема, на той час генеральний прокурор, заявляв про понад 30 розпочатих розслідувань за фактами корупції політичної верхівки часів В. Януковича, у яких було арештовано активів підозрюваних на понад 6.2 млрд. грн. та 1.8 млрд. дол. У той же час хід та результати розслідування корупційних злочинів високопосадовців часів В. Януковича та повернення у державний бюджет вкрадених грошей становлять не менший суспільний інтерес.

Однак, навіть на прямі запити „Transparency International“ Генпрокуратура зараз надає розріз-

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Впровадили „Шлюб за добу“

КИЇВ. – Нова послуга „Шлюб за добу“ діє в 35 містах України з 2015 року. За звичайною процедурою між поданням заяви і реєстрацією шлюбу має пройти не менше місяця. За 2015-2016 роки послугою онлайн-реєстрації шлюбу і подання документів через інтернет скористалися 23 тис. українських пар. (BBC)

■ Створено високоточну ракету

ОДЕСА. – 26 травня на півдні України в присутності Президента Петра Порошенка випробували високоточну керовану ракету українського виробництва. Президент доручив поставити нову ракету на озброєння української армії. На випробуванні були Секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов та Міністер оборони Степан Полторак. Ракета призначена для ураження цілей різної кляси. (BBC)

■ Лобода не співатиме

ОДЕСА. – 28 травня ввечері десятки активістів зірвали одеський концерт співачки Світлани Лободи у клубі „Ібіца“ через її виступи у Росії. Організатори концерту скасували концерт. С. Лобода – українська співачка, колишня солістка групи „ВІА Гра“, заслужена артистка України з 2013 року. 19 листопада 2016 року вона отримала статуетку „Золотий грамофон“ у Москві за пісню „До біса кохання“. 27 травня цього року в московському „Crocus City Hall“ відбулася церемонія нагородження музичною премією російського телеканалу „RU.TV“, на якій С. Лобода визнана найкращою в одній із номінацій. (BBC)

■ Депутати не ходять на засідання

КИЇВ. – Лише 164 народних депутати із 422 відідали всі засідання Верховної Ради в травні цього року. Про це 29 травня повідомив Комітет виборців України. За даними письмової та електронної реєстрації, 11 депутатів пропустили всі засідання. Найкраще відвідували засідання в травні депутати Радикальної партії Олега Ляшка, Народного Фронту та Блоку Петра Порошенка. Найгірші показники відвідуваності в Опозиційному блоку та „Волі Народу“. У травні відбулося 12 пленарних засідань Верховної Ради, на яких було прийнято понад 30 проєктів законів та постанов. („Українська правда“)

■ Зіткнулися потяги

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ. – 27 травня на станції Нігин внаслідок зіткнення з маневровим локомотивом стався схід локомотива і першого вагона пасажирського потягу Київ-Кам'янець-Подільський. Жертв немає, постраждали шість осіб, з яких троє – діти. У вагоні були 104 дитини. Організовано вивезення пасажирів автобусами до Кам'янця-Подільського. („Укрінформ“)

■ Урожай буде менший

КИЇВ. – Травневі морози, які спостерігалися майже на всій території України, завдали значної шкоди плодово-ягідним культурам та винограду. Прогнозні показники валового збору врожаю зменшено на 29 відс. на основі даних, які надійшли з обласних адміністрацій. Найбільшої шкоди зазнали кісточкові культури – абрикоси, персики і нектарини. Прогноз врожайності знизився для яблунь, груш, чирешень, вишень, слив, смородини, малини й ожини, суниці. Врожай горіхів може знизитися майже на 36 відс. („Українська правда“)

■ Форум проведуть у Києві

КИЇВ. – 7-8 липня українська столиця прийматиме щорічний IV Форум „Global Ukrainians“. Про це 19 травня у Києві на Бізнес-форумі української діаспори повідомила засновник руху „Global Ukrainians“ Віолета Москалю. Раніше повідомлялося, що форум проведуть в Ізраїлі. III Форум „Global Ukrainians“ відбувся 15-16 липня 2016 року в українській столиці й зібрав представників української діаспори з різних куточків світу. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Вбито 29 християн в Єгипті

КАІР. – Озброєні замасковані чоловіки напали 26 травня на автобус, що віз групу коптських християн до монастиря в південному Єгипті, і вбили 29 осіб, а 25 інших поранили. Іслямська екстремістська організація „Іслямська Держава“ (ІД) 27 травня взяла на себе відповідальність за цей напад. У відповідь Єгипет бомбардував бази бойовиків ІД у східній Лівії. Коптські християни творять приблизно 10 відс. населення Єгипту, яке начисляє 93 млн. осіб. Це вже четверта атака бойовиків ІД на християн в країні від грудня 2016 року: два напади відбулися в квітні. Внаслідок нападів загинуло 104 особи. У квітні Президент Абдель-Фатаг ель-Сісі проголосив тримісячний надзвичайний стан в країні. Після відвідин Папи Франциска в квітні ІД заявила про збільшення атак на християн. Єгипетські копти є найбільшою християнською спільнотою на Середньому Сході. („Reuters“)

■ Розслідуватимуть витік інформації

БРЮСЕЛЬ. — Після того як британські високопосадовці докоряли США за виявлення газети „Нью-Йорк Таймс“ секретних деталей британського дослідження теракту в Манчестері 22 травня, Президент Дональд Трамп наказав 25 травня Департаменту Справедливості США провести розслідування витіку розвідувальних інформацій. Великобританія, одна з найближчих союзників США і довірений партнер в ділянці розвідки, спершу перестала ділитися інформацією з США про розслідування цього теракту, в якому загинуло 22 особи, а десятки зазнали поранень. Прем'єр-міністр Великобританії Тереса Мей піднесла це питання Д. Трампові на вершинній зустрічі НАТО в Брюсселі. У своєму виступі президент сказав, що „просочення таємних інформацій становить поважну загрозу національній безпеці“. Головний прокурор США Джеф Сешинс негайно розпочав розслідування. Конгресмен Адам Шіф, найстарший за стажем демократ у Постійному комітеті розвідки, долучився до голосів, які закликають якнайскорше розв'язати цю проблему. Колишній директор Центрального розвідувального управління (CIA) Майкл Гейден сказав, що британці мали повне право відмовитися від співпраці з США щодо цього теракту. „Це повинно бути наукою для нас“, – сказав М. Гейден, котрий також був директором Агенції національної безпеки (NSA). („The Washington Times“)

■ Естонія видалить двох дипломатів Росії

ТАЛЛІН. — Представник Міністерства закордонних справ Естонії Сандра Камілова повідомила Росію, що два її дипломати будуть видворені з країни. „Балтійська Агенція Новин“ 26 травня подала імена дипломатів: генеральний консул Дмитро Казенньов і консул Андрій Сургаєв, обидва у Нарві, третьому найбільшому місті Естонії на кордоні з Росією. Міністерство закордонних справ Росії видало заяву, називаючи цей крок „провокативним і безпідставним“, і натякаючи, що Росія видворить двох естонських дипломатів. Служба безпеки Естонії неодноразово казала, що розвідувальні служби Росії проявляють велике зацікавлення їхньою країною, яка є членом НАТО. Відносини Естонії з Росією напружилися після підтримки Москвою сепаратистів в Україні та російської анексії Криму. („Associated Press“)

■ У США підвищується опінія про НАТО

ВАШІНГТОН. — Дослідний інститут „Пю Рісирч Сентер“ 23 травня оприлюднив статистику про те, як дивляться американці на НАТО. Хоч Президент Дональд Трамп спочатку критикував НАТО, кажучи, що країни-члени замало видають на свою оборону – лише п'ять з 28 членів (США, Великобританія, Естонія, Греція, і Польща) видають обов'язковий мінімум 2 відс. Внутрішнього валового продукту на оборону – понад 60 відс. опитуваних американців мають прихильну опінію про НАТО. Рік тому тільки половина опитаних відповіла подібно. Більшість опитуваних європейців (66 відс.) в сімох країнах вірять, що США стане в їхній обороні у випадку військового конфлікту з Росією. („Los Angeles Times“)

Росія продовжує сталінську агресію проти України, стверджує військовий історик

Афілійований науковець Українського Наукового Інституту Гарвардського університету Генадій Побережний надіслав до „Свободи“ запис своєї розмови з відомим російським військовим істориком Олександром Гогуним. Його розвідку „Сталінські командос: українські партизанські формування“ вже видано шістьма мовами, включно з англійською та українською, і перекладають ще двома. А монографію „Між Гітлером і Сталіном: українські повстанці“ влада Росії вилучила з продажу в березні 2014 року без будь-яких пояснень. Відтоді автор не може опублікувати взагалі жодної своєї праці в Росії, де видавців остаточно залякано. Він переніс своє книговидавництво до Києва та інших європейських міст. О. Гогун співпрацює з Інститутом юдейських і гендерних досліджень Гадаса-Брандайс в Волтемі, Массачусетс.



Військовий історик Олександр Гогун.

– Що принесло Вашим роботам світове визнання? Рецензенти відзначали легкий і захоплюючий стиль, але тільки цього недостатньо для того, щоб книга переходила мовні бар'єри.

– Справа в тематиці – військова історія цікавить масового читача більше, ніж, скажімо, суто політична історія або навіть дослідження в галузі історії культури. Наприклад, чи не найталановитішим письменником серед істориків англосовієтського світу є Тімоті Снайдер. Його „Криваві землі“ – міжнародний бестселер, перш за все, через його літературний хист. Цікаво висловлює свою думку Стефан Монтефіоре, його біографія кремлівського горця також знайшла шлях до серця читача. Але наклади книги всього лише про одну „Битву за Берлін“ Ентоні Бівора перевищили сукупні показники продажі цих двох попередніх книжок. І це при тому, що його літературний дар не перевищує дар С. Монтефіоре, і точно поступається письменницькому талантові Т. Снайдера. Зрозуміло, що необхідно знайти в архівах і відповідним чином представити нові джерела, бо військова історія сама по собі не є автоматичною гарантією успіху в масового читача. Але на цьому полі можна виграти чимало баталій.

– Зараз ми бачимо, як в реальності вільний світ програє битви Кремлю – одну за одною. На жаль, все, чого хотів Володимир Путін своєю війною проти України – він домогся. Хто винен у військово-політичному успіху „російської весни“?

– Пряма вина – Путіна та його зграї, але з іншого боку – чого ще від них можна було очікувати? Тому відповідальність – а це поняття ширше – лягає також на тих західних експертів, інтелектуалів, авторів, істориків, які за два десятиліття після відкриття східноєвропейських архівів не зробили майже нічого, щоб пояснити західній громадськості та політичним колам усю міць і небезпеку кремлівського експансіонізму. Чи багато вийшло книг, що дохідливо, виважено і переконливо розкривають глобальні устремління СРСР, злочинність його зовнішньої політики? Зрозуміло, що західня інтелігенція, а, отже, і політики, виявилися просто не готові до весни 2014 року. Тому ті заходи, які Північна Америка та Західна Європа запровадили щодо Росії – суто символічні. Багато хто й зараз нічого не розуміє щодо володарів Кремля, або не хочуть розуміти. Ще більш моторошно, ніж в Україні, Путін воює в Сирії – там він творить справжні звірства. І жодного реально-го кроку проти нього з цього питання Захід не зробив. Одна з причин цього – незнання глибини, розмаху і стійкості авторитарної зовнішньополітичної агресії Кремля.

– У Ваших виступах неодноразово зустрічаються аналогії між новітньою російською агресією та сталінським експансіонізмом.

– Так, і про це буде моя наступна книга – військова біографія Сталіна або ж узагальнювальна військова історія сталінізму. Адже Йосиф Джугашвілі воював без перерви весь час свого панування з 1923 по 1953 рік – просто якась 30-річна війна. Юридично оголошене кровопролиття було не таким довгим, але де-факто, враховуючи його гібридні війни як в Європі,

так і в Азії – це постійні бої та операції й, одночасно, підготування до нових. Мало кому відомо, що він спокійно вів людство до Третньої світової війни з метою завершення глобальної комуністичної революції, тобто захоплення влади на всій Землі, і лише його смерть врятувала людство від термоядерної бійни, якщо не взагалі Апокаліпсису. Адже СРСР до початку 1950-их років мав великий потенціал хемічної і бактеріологічної зброї. Я прочитав зібрання творів Сталіна, а також багато його виступів останніх років життя. Приголомшливо, як відверто і голосно він казав про нову світову революцію, а після 1945 року – про Третю світову війну.

– Ви плануєте торкнутися теми сталінського терору?

– Обов'язково. Одне з основних завдань майбутньої монографії – зробити так, щоб широке коло міжнародної громадськості дізналися і визнали правду про Голодомор і УПА. Без цих двох тем військова історія сталінізму майже неувяжна. Московський деспот дбав не тільки про підкорення завойованих територій, їх приборкання, але й створення лояльного тилу напередодні комуністичного Армагедону, до якого він вів людство. Через військову історію треба донести до масового читача контекст українських трагедій. Щось подібне зробив британець Річард Овері в своїй праці „Російська війна“, але вона написана не з оригінальних архівних джерел (автор навіть російської мови не знає), тому її міжнародний успіх був дуже обмеженим. Я ж використовую матеріали шістьма мовами, і це напевно відзначатимуть допитливі читачі і рецензенти-журналісти.

– Коли можна буде побачити Вашу нову книгу в продажу?

– Це залежить від того, коли я зможу знайти грант для архівного пошуку та написання цієї монографії. Я вже провів попередню підготовку, прочитав чимало публікацій, знаю в яких сховищах документів я б хотів попрацювати. Адже якщо в „Сталінських командосах“ мова йде про сотні тисяч акторів, то військова історія сталінізму задумана як робота про сотні мільйонів дійових осіб. І якщо її наситити оригінальними матеріалами, які раніше не використовувалися, вона напевно вийде не шістьма, а 26 мовами. Правду про сталінські злочини повинен дізнатися весь світ.

– Ви свого часу отримували гранти від Гарвардського Українського Наукового Інституту, а також від канадського інституту українських досліджень.

– Так, і з деякими із співробітників цих установ у мене збереглися добрі особисті стосунки. Крім того, свого часу, кілька приватних осіб з української діаспори щиро надали мені невеликі приватні гранти. Минулого року я скерував свою пропозицію до низки організацій та осіб, але безуспішно. Шкода, бо в мене складається враження, що діаспора дещо втрачає активний інтерес до тем української військової історії.

Розслідуватимуть вбивство Ніла Хасевича

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Відповідно до заяви Дениса Поліщука з Національного центру правозахисту 18 квітня Генеральна прокуратура внесла до Єдиного реєстру досудового розслідування справу за фактом вчинення в березні 1952 року працівниками управління Міністерства державної безпеки умисного вбивства двох і більше осіб на території Рівненщини.

Йдеться про вбивство мистця з УПА Ніла Хасевича. У вбивстві звинувачується колишній полковник КГБ Борис Стекляр, який наразі проживає у Рівному. Спільно з іншими карателями він закидав криївку УПА гранатами, від яких загинули Н. Хасевич, Антон Мельничук і В'ячеслав Антонюк. Згодом пошматоване тіло художника показово було виставлено для залякування мешканців.

Н. Хасевич, повстанський художник-графік, під час формування загонів УПА, незважаючи на каліцтво (втратив ногу), долучився до підпільної роботи, працював у редакції газети „Волинь у боротьбі“, ілюстрував майже усі підпільні видання на Волині та Поліссі. Його перу належить портрет командувача загонів УПА на Волині Кліма Савура. Саме Н. Хасевич намалював облігації на бойовий фонд УПА, так звані бофони.

28 серпня 2016 року „Українська правда“ повідомляла, що в Рівненському окружному адміністративному суді відбувся розгляд позову Б. Стеклера до Управління Служби безпеки України в Рівненській області. Колишній полковник КГБ Б. Стекляр вимагав не надавати його особову справу для ознайомлення. З проханням ознайомитися з особовою справою Б. Стеклера звертався голова Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. Суд залишив його позов без розгляду, тому що жоден колишній працівник чи агент КГБ навіть за допомогою суду не



Колишній полковник КГБ Борис Стекляр в наші дні. (Фото: „Українська правда“)

має права обмежити доступ до інформації про діяльність органів комуністичної державної безпеки.

25 квітня цього року Генеральна прокуратура України розпочала розслідування за фактом вбивства художника ОУН і УПА Н. Хасевича працівником органів державної безпеки СРСР Б. Стекляром. Одночасно в Росії численні засоби масової інформації здійняли галас з того приводу, що у Рівному „бандерівці вимагають суду над ветераном Великої вітчизняної війни 94-річним євреєм Борисом Стекляром з метою очорнення подвигу радянських воїнів-визволителів“. Отже, державний правоохоронний орган в Росії вважають „бандерівським“, навмисне нагадують про національність вбивці художника (мовляв, український антисемітизм), а злочин приписують до бойового подвигу.

Виставка розповіла про УПА

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 8 травня з нагоди Дня пам'яті та примирення відбулося відкриття фотодокументальної виставки „УПА – відповідь нескореного народу“. На 12 експонатах у фотографіях, документах, мапах та інфографіках представлено цілісну картину протистояння ОУН та УПА з Третім Райхом від арештів Степана Бандери і Ярослава Стецька німецькими спецслужбами в липні 1941 року до звільнення останніх націоналістів-в'язнів нацистських концтаборів у травні 1945 року.

Цю сторінку історії Другої світової війни в радянські часи замовчували, але й досі в незалежній Україні внесок українських повстанців у боротьбу проти агресора залишається маловідомим для широкої громадськості.

„У воєнних діях під час Другої світової взя-

ли участь понад 7 млн. українців. У лавах антигітлерівської коаліції воювала більшість із них – понад 6 млн. Близько 300 тис. українців воювали по інший бік фронту. Разом із тим близько 100 тис. українців взяли до рук зброю у боротьбі проти обох тоталітарних режимів. Тому в ці дні ми вирішили нагадати про ролі УПА у подоланні нацизму“, – зазначив на відкритті Володимир В'ятрович, голова Українського інституту національної пам'яті та один із авторів виставки.

УПА – створена самими українцями – стала єдиною армією в Другій світовій війні відповідно нескореного народу на сваволю всіх окупантів.

Друга частина виставки „Повстанці проти комунізму“ буде відкрита в жовтні, напередодні 75-ої річниці створення УПА. Виставка діятиме на площі перед Національним музеєм історії України до 7 червня.



Виступає голова Всеукраїнського братства ОУН-УПА Богдан Борович. (Фото: Георгій Лук'ячук)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Уряди Європи довіряють США

БРАТИСЛАВА. — Уряди Центральної Європи висловили свій оптимізм 26 травня, що США далі дотримуватимуться свого зобов'язання щодо НАТО. Виступаючи в столиці Словаччини на форумі в справах глобальної безпеки, міністри закордонних справ Словаччини, Угорщини й Польщі сказали, що вони не мають жодних сумнівів щодо зобов'язань США щодо НАТО. Однак, Міністер закордонних справ Словаччини Мирослав Лайцак сказав, що хотів би був почути у промові Президента Дональда Трампа 25 травня згадку про п'яту статтю Угоди НАТО, яка зобов'язує союзників виступити в обороні своїх членів. Міністер закордонних справ Угорщини Петер Шіжарто висловив впевненість, що США дотримуватимуться свого зобов'язання. Розташування військ США у Польщі та Прибалтиці було зумовлене російською анексією Криму та підтримкою Москвою сепаратистів у східній Україні. Міністер закордонних справ Польщі Вітольд Вашиковський сказав, що присутність американських військ є доказом зобов'язання Вашингтону, і що це є краще, ніж декларативна згадка про п'яту статтю у промові Д. Трампа. Білий Дім видав заяву, що президент стоїть спільно з іншими країнами НАТО в обороні всіх членів альянсу. („The New York Times“)

■ Росія вибачається за лет літака

ВАШІНГТОН. — Генерал-лейтенант Джефрі Геріген сказав репортерам у Пентагоні 24 травня, що Росія вибачилася перед США за „непрофесійне“ перетинання лету американського літака над Сирією два тижні раніше. Він сказав, що США висловили свої незадоволення Росії після цього інциденту. Дж. Геріген, котрий відповідає за повітряні сили США в регіоні, додав, що це був єдиний випадок за останніх кілька місяців. Коаліційні сили під проводом США координують свої дії з Росією, щоб випадково не взяти на приціл особового складу другої сторони. Генерал додав, що він особисто пілотував бойовим літаком типу „F-22“, щоб краще збагнути „скомпліковане динамічне довкілля повітряних операцій“. („CNN“)

■ Нестерчук номінований на директора ОРМ

ВАШІНГТОН. — 23 травня Президент Дональд Трамп номінував Юрія Нестерчука на пост нового директора Бюро Управління Персоналом (ОРМ). Бюро, яке має понад 6,000 працівників, відповідає за програми платні й пільги федеральних працівників, наймання на федеральну працю та інші обов'язки, пов'язані з державною службою. За часів Президента Рональда Рейгана він служив на багатьох високих постах в ОРМ, Департаменті Оборони й Департаменті Транспорту. В 1995-2000 роках він був директором особового складу Підкомітету Палати Репрезентантів для урядової реформи й нагляду. За часів адміністрації Президента Джорджа В. Буша, він був старшим дорадником директора ОРМ в справах Департаменту Оборони. Колишній Заступник директора ОРМ Ден Блейр сказав, що Ю. Нестерчук має „широке й глибоке знання“ діяльності ОРМ та цивільної служби. Ю. Нестерчук очолює свою власну дорадчу компанію „Нестерчук і Спілка“, в якій він недавно давав поради українському урядові в ділянці реформ публічного сектора. Номінаційні переслухання Ю. Нестерчука відбудуться перед Сенатським Комітетом Національної Безпеки і Урядових Справ. (Від редакції: Ю. Нестерчук є активним членом української громади в околиці Вашингтону, де він очолював Українську Національну Інформаційну Службу — бюро Українського Конгресового Комітету Америки). („Federal News Radio“)

■ Гураган вразив Москву

МОСКВА. – 29 травня через гураган в столиці Росії загинули щонайменше 16 осіб, понад 100 потрапили до шпиталів. Тисячі господарств у Підмосков'ї були знеструмлені, дерева повалені, ушкоджені сотні авт, зірвані дахи будівель. У Гідрометцентрі Росії розповіли, що гураган знизи температуру в місті за дві години на 10 градусів Цельсія. („Німецька хвиля“)

Московський Патріархат зростає в США

Організований Українською Православною Церквою Московського Патріархату (УПЦ МП) 18 травня масовий Молебень біля Верховної Ради знову привернув увагу до намагань Москви зберегти свій релігійний вплив в Україні. Тривога Московського Патріархату (МП) зрозуміла. Патріарх Київський і Русь-України Філарет зазначив: „Точиться жорстока боротьба за Україну, бо якщо наша Церква буде визнана автокефальною, то Російська вже не буде найбільшою. За кількістю парафій на сьогодні українське православ'я більше за російське. Якщо в Росії 12 тис. парафій, то в Україні – 15 тис. У Росії 67 єпархій, в Україні – 85. Тобто статистика не на користь Росії”.

Російські спецслужби інтенсивно поширюють через священослужителів антиукраїнські настрої, священники УПЦ МП благословляють сепаратистів на вбивство воїнів української армії, обстріли житлових кварталів та інші бойові дії на сході України. Внаслідок політичних подій 2013-2015 років стосунки між віруючими УПЦ МП та інших Церков погіршились, що призвело до переходу парафій до Київського Патріархату.

На тлі цих подій МП поволи посилює свій вплив у США. Для цього вона утворила так звані Патріарші парафії, які є канонічним підрозділом МП. Історія цього утворення досить давня.

Захоплення більшовиками влади в Росії 1917 року і переслідування Церкви порізнили православ'я у США, де діяли Тимчасовий митрополічний округ, Екзархат МП в Америці та Руська Православна Церква за кордоном (РПЦЗ). Згоди між ними не було до 1970 року, коли МП подарував американській Церкві автокефалію. У жовтні 1970 року була утворена Православна Церква в Америці. Синод РПЦЗ теж схвалив Акт про канонічне спілкування з Московським Патріархатом.

13 травня цього року у Вашингтоні відбулась зустріч представницької делегації МП на чолі з Митрополитом Іларіоном з Митрополитом всієї Америки і Канади Тихоном та представниками Патріарших парафій в США. Центром РПЦ в США визнано Патріарший собор в Нью-Йорку. До складу 44 Патріарших парафій входять 32 храми і монастири, 50 священників, 11 дияконів.

Деякі парафії Американського екзархату РПЦ заявили про бажання залишитися у веденні Патріарха Московського. Намагання МП посилити свій вплив у США по аналогії з Україною зрозуміле. Численні парафії непомітно і наполегливо насаджуватимуть антиукраїнські настрої і гальмуватимуть визнання у спільнотах і в Константинополі УПЦ Київського Патріархату.

ІСТОРІЯ

Це були жорстокі роки

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Основний масив репресій у нинішній Кіровоградській області припадає на 1937-1938 роки. У деяких районах це половина (Петрове – 201 з 412, Новомиргород – 400 з 813), а то й більше (Новоархангельськ – 301 з 547) від загальної кількості репресованих. У Вільшанському районі, число справ, що датуються 1937-1938 роками становить 65 відс. Як і скрізь по Україні, НКВД невинно „розкривала“ діяльність „націоналістичних, повстанських, польсько-католицьких, сектантських, право-троцькістських, шкідницьких, а загалом контрреволюційних (найпоширеніше звинувачення в ті роки) груп і угруповань”.

Практично усе це було вигадкою, хоча в ті жорна потрапляли і свідомі вороги радянської влади, які не сприймали її і відверто критично висловлювались про це – колишні учасники повстанських загонів та нечервоних військових формувань, розкуркулені та їхні родичі, просто критично мислячі люди. Дехто відбув призначений раніше термін неволі і пробував пристосуватися до радянської дійсності, наївно сподіваючись, що порахунки зведено і можна, нарешті, отримати спокій.

Наприклад, Андрій Куц з Петрівського району, якого чотири рази затримували ЧК і ДПУ, був в 1930 році розкуркулений і засланий на північ, повернувся, зумів здобути професію комбайнера і працював у колгоспі, очевидно, змирившись з реальністю. Та у 1937 році йому згадали і службу в армії УНР, і у штабі повстанця Ярового, та й розстріляли.

Люди, якщо не отримували вирок на розстріл відразу, то помирили в таборах, на етапах та пересилках. Одиниці ж, які повернулися, як правило, зазнали репресій 1949-1950 років. У багатьох справах репресованих у 1937-1938 роках навіть не можна назвати якусь конкретну вину людини, крім загальника – контрреволюції.

Івана Криворучка з Долинського району, наприклад, звинуватили у тому, що він нібито розшифровував відому абрєавіатуру ВКП(б) як Все-союзний комітет проститутток і блудей. Важко сказати, чи це не вигадка самого слідчого НКВД, в якій він висловив своє світоприйняття і розуміння речей. І це не дивно, адже сьогоднішній слідчий і начальник завітра цілком міг стати жертвою.

Дудинський Антон, наприклад, з Долинського району, член ВКП(б) з 1919 року, в роки громадянської війни заробив два ордени Червоного прапора, був звинувачений у шпи-

гунстві і розстріляний. Так само як і член болгарської Комуністичної партії з 1918 року, член ВКП(б) Манолов Манол з Вільшанського району.

Про атмосферу страху, зрадництва, що панували тоді в суспільстві, свідчить унікальний вчинок нашого земляка Михайла Геріха. На момент арешту він був курсантом Орловського бронетанкового училища і сам прийшов в органи НКВД з заявою: дізнавшись про арешт Михайла Бірюкова, директора заводу „Червона зірка“, де до вступу в училище М. Геріх працював модельником, він повідомив про себе комісарові училища. Не забув при цьому також наголосити, що в цьому ж навчальному закладі навчається племінник опального директора. Таких тоді цінували.

У Кіровограді за два роки заарештовано 712 осіб з 1,604, репресованих за весь час панування більшовизму. Одних лише працівників „Червоної зірки“ арештували 163 особи, на чолі, як уже згадувалось, з директором. „Ворогів“ народу знаходили скрізь: і серед працівників залізничної станції Кірово-Українська, як вона тоді звалась (41 арештований), і на заводі „Профінтерн“ (24), і на заводах „Більшовик“ (12), „Озет“ (9), на птахокомбінаті, спиртзаводі, панчішній фабриці, канатному заводі, кондитерській фабриці, електростанції та на пошті, у трамвайному парку, у 15-й авіобригаді та водоканалі, на цегельні і по артілях. Чимало їх було і у різних обласних організаціях.

Репресії торкнулися шкіл, де арештовано здебільшого вчителів німецької мови (часто німців за національністю, що, власне, й було їхнім найбільшим лихом), педагогічного інституту, будівельного технікуму, технікуму механізації сільського господарства, краєзнавчого музею. Особлива категорія громадян, що потерпіли від репресій 1937-1938 років – дружини репресованих. Багатьох з них арештовували другого ж дня з єдиним звинуваченням – не донесла на чоловіка. Деяким додавали ще й контрреволюційну діяльність, і тоді жінку чекали такий же строк (як правило, вісім-10 років), чи й розстріл. При цьому дітей забирали і відправляли в дитячий будинок. При цьому сім'я перебувала, як правило, в жахливих злиднях, бо жінку позбавляли роботи, всіляко знижуючи її соціальний статус. Як таким жінкам як Зінаїда Баховська, Марія Гаврилова, Клавдія Ніколаєвська, Варвара Кияшко, Тетяна Бірюкова, Калерія Озерянська і багатьом іншим вдавалося вижити – важко сказати. Мусимо не забувати про це.



21 травня у Кропивницькому біля пам'ятного знаку „Борцям за волю України – жертвам політичних репресій“ вишановано пам'ять жертв комуністичного режиму. (Фото: інформаційний портал „Гречка“)



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Вільні люди“ відвідали зону війни

У травні відбулась кількаде-на поїздка добровольців організації „Вільні люди“ на передові позиції українських військових в зоні війни: підрозділів Головного управління розвідки, Сил спеціальних операцій і танкової тактичної групи. Вояків також відвідав Ігор Козак – представник Українських Державницьких Організацій Канади, військово-політичний експерт Канади та США, офіцер у відставці Збройних сил Канади, який за час служби побував у багатьох гарячих точках (зокрема в Афганістані). Маршрут пролягав по лінії розмежування в зоні боїв, а загальна відстань поїздки перевищила 1,300 кілометрів. Було передано допомогу загальною вартістю 135 тис. грн.

На відміну від більшості експертів у Брюсселі, Вашингтоні чи Отаві, І. Козак не один день був в околицях Донецька, з яких неозброєним оком видно пересування російських терористів на відстані пострілу снайпера. Мало хто готовий їхати на передові позиції, щоб поспі-

куватися з бійцями, побувати на тренуваннях, особисто випробувати їхню техніку та зброю, дізнатись про реальний стан справ на фронті, проблеми та потреби, передати їм допомогу, зрештою просто з'їсти з ними солдатської їжі.

Але найголовніше, І. Козак від імені закордонних українців засвідчив підтримку бійцям. Він розповів: „Я приємно вражений прогресом українських воїнів з часу останньої візиту: покращилось забезпечення, зброя, поступово впроваджуються стандарти НАТО. Окремо відзначу високий фаховий рівень та бойовий дух особового складу. Це стало можливим не лише завдяки матеріальній допомозі, але й постійним навчанням військових інструкторів країн НАТО, зокрема місії канадських військових. До речі, минулого місяця українській громаді Канади вдалось переконати уряд цієї країни продовжити місію ще на три роки”.

Сергій Кузан,
Харків

Будуємо каплицю в нашому селі

У 2015 році в нашому селі закладено підвалини під будівництво каплиці в пам'ять блаженних отців Миколи Конрада і Миколи Цегельського. Священик М. Конрад був професором, католицьким богословом, філософом, духовним опікуном молоді. Народився він 16 травня 1876 року у сім'ї різьбара в Струсові, висвячений у 1899 році, був учителем релігії у Тернопільській гімназії. Помер як мученик за віру від рук більшовиків 26 червня 1941 року. М. Цегельський народився 17 грудня 1896 року теж в Струсові.

Після Другої світової війни більшовики продовжили масові репресії та вивози. Готувався до цього і о. Цегельський. 25 січня 1947 року отця засудив військовий трибунал Тернопільської області на 10 років ув'язнення. Він помер 25 травня 1951

року і похований на табірному цвинтарі станції Потьма. У 1992 році був помертно реабілітований.

Папа Іван-Павло II проголосив о. М. Цегельського блаженным священиком.

Зусиллями громади села і за сприянням правнука о. М. Конрада, теж Миколи Конрада, виконано значну частину будови, але не закінчення бракує грошей. Ми маємо надію на допомогу земляків й усіх закордонних українців. Адреса: село Струсів, Тербовлянський район, Тернопільська область, 48127 Ukraine. Електронна пошта: svitlana260989@gmail.com, Тел.: 380-355-143-5985.

Леонід Габрих,
голова церковного комітету,
Струсів, Тернопільська область

Запрошує літній табір ОДУМ

У мальовничій долині в околиці Лондону, Онтаріо, оселя Організація Демократичної Української Молоді (ОДУМ) „Україна” кожного року у липні запрошує українську молодь на двотижневий відпочинковий табір ОДУМ. Впродовж двох тижнів відпочинку на природі дітьми віком 7-15 років опікуються спеціально навчені виховники. Більшість з цих виховників самі кожного липня приїздили до табору на відпочинок. Це час плекання українськості через вивчення українських пісень, щоденних занять мистецькими проектами, заохочення до активного спілкування та придумування текстів українською мовою.

У таборі буде щоденне плавання у відкритому басейні під наглядом тренуваних рятувальників та з дотриманням усіх правил безпеки. Відбудеться мандрівка таборовиків у супроводі виховників за межі табору з ночівлею у наметах або ж просто неба, зі співами, жвавим спілкуванням та ласуванням засмаженими на вогні ласощами. А ще у мандрівці таборовики набувають початкових знань про те, як пра-

вильно й безпечно напнути намета, запалити, а потім загасити багаття.

У таборі буде здорове харчування дітей домашньою їжею, приготованою на кухні оселі. На вечірній забаві з танцями лунатиме багато сучасної української музики.

Величну й красиву ватру майструють та запалюють для дітей виховники наприкінці кожного таборового тижня. Біля ватри усі групи таборовиків – від молодших до найстарших – показують різноманітні гумористично-театральні сценки, придумані власними зусиллями і здебільшого українською мовою. Батьки таборовиків завжди є бажаними гостями на ватрі.

Табір ОДУМ – це нові друзі, дружба з якими в багатьох дітей залишається на ціле життя.

Для більш докладної інформації та реєстрації звертайтеся, будь ласка до інтернет-сторінки: www.odum.org; електронною поштою: odumcamps@gmail.com або телефоном до Олени Галюк: 905-302-3330.

Дмитро Кублицький,
Лондон, Онтаріо

Час вшанувати канадську журналістку

25 травня у Києві представили документальний фільм „Голод до правди“ франко-американського режисера і продюсера Андрія Ткача. У стрічці розповідається історія Рії Клайман, канадської журналістки, яка чотири роки працювала у Радянському Союзі, доки спецслужби не вигнали її з СРСР як „буржуазну порушницю спокою“. 1932 року вона проїхала українськими селами, де лютував голод, і потім правдиво описала це у своїх репортажах.

Ця історія переплітається з розповіддю про Сергія Глондаря, військовослужбовця Збройних сил України, який понад два роки пере-

буває у полоні „ДНР“. Так А. Ткач унаочнює спадкоємність російських керманичів у прагненні знищити вільну Україну.

Народний депутат, голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Ганна Гопко ініціювала звернення до голови Києва Віталія Кличка з проханням розглянути питання щодо вшанування пам'яті Р. Клайман, популяризації її внеску у висвітлення реалій життя українського народу в Радянському Союзі. Звернення підписали 20 парламентаріїв.

Марія Прокопенко,
Київ

Зоська Верас була з Поділля

Чимало уродженців Поділля прославили свої імена в інших країнах. Серед них і білоруська письменниця, громадська діячка, видавець і публіцист, член Спілки письменників Білорусі Людвіка Сівіцька, більш відома під псевдонімами Зоська Верас, А. Войцікава, Шара Пташка, Мірко. В своїй автобіографії вона пише, що народилася 30 вересня 1892 року в містечку Меджибіж, Хмельницька область, у сім'ї військового. Її батько, офіцер царської армії Антон Сівіцький, уродженець Гродна, служив в цьому містечку, а мама Міля з Садовських, родом з Білорусі, де її батьки мали невеликий маєток. Сівіцькі вдома говорили польською мовою, проте з місцевими жителями розмовляли українською або ж білоруською мовами.

Дитячі роки Л. Сівіцької пройшли в Меджибожі. Великий вплив на формування її світогляду мав батько. Він часто ходив із своєю дочкою на прогулянки по Меджибожу, а потім просив дівчинку описати свої враження. У 9-10 років вона вже писала оповідання і вірші. Початкову освіту отримала від батьків. В 1904 році вступила в приватне комерційне училище Людмили Володкевич (Київ). У школі обов'язково вивчали німецьку, французьку, російську мови, а факультативно єврейську і польську мови. Під час навчання в школі вона вперше надрукувала свої твори в 1907 році.

Л. Сівіцька разом із матір'ю переїхала в Гродно, де вступила в приватну жіночу гімназію, яку закінчила в 1912 році. В цей час виник гурток білоруської молоді, її обрали секретарем і бібліотекарем гуртка. Її твори друкували часописи під псевдом Мірко. Вона також записувала народні пісні, загадки, приспівки. Війна перекреслила всі її плани. Впродовж 1916-1917 років працювала секретарем у Товаристві допомоги ветеранам війни, Білоруському національному комітеті, Центральній раді білоруських організацій, Великій білоруській раді. У 1917 році головувала на Всебілоруському конгресі.

Наприкінці 1918 року повернулася в Гродно, де п'ять років мешкала в родинному фільварку Ольховніках, народила сина Антона, батько якого Фабіян Шантир був розстріляний в 1920 році. У маєтку свого дідуся вона продовжила опрацьовувати ботанічний словник, виданий в 1924 році. Це

був перший білоруський словник такого типу, до якого увійшли 302 рослини, які мали 424 білоруські назви. Вона також, разом із українським агрономом – фахівцем у галузі бджільництва й садівництва Михайлом Боровським (1891, Зубрівка, Кам'янець-Подільський район –1989, Вінніпег), працювала над книжкою „Медоносні рослини“. М. Боровський видав у Львові (1931) свою багатотилюстровану частину книжки українською мовою, а Л. Сівіцька видрукувала лише частково свою частину білоруською мовою в Білорусі.

В 1922 році її дідуся помер, маєток довелося продати. Л. Сівіцька переїхала у Вільно (нині – Вільнюс), одружилася з Антоном Войціком, народила доньку Галину. В цей період вона опікувалася білоруськими політичними в'язнями у в'язниці „Лукішкі“, була дуже активною на громадському культурному полі. Проте недовго тривали її щасливі роки. У Вільно прийшли більшовики, заарештували й засудили її сина А. Шантира на 10 років без права листування. В 1948 році раптово помер її чоловік – А. Войцік.

У житті письменниці, ім'я якої більшовики намагалися викреслити з історії літератури, настали важкі часи, про які вона пізніше писала в автобіографії: „Наступили декілька років духовного летаргічного сну“. В 1956 році неочікувано повернувся зі сталінських таборів важко хворий її син Антон.

Лише в 1961 році Зоська Верас повернулася в літературу. Її „відкрив“ відомий білоруський фолклорист, літературознавець Арсен Ліс, після цього її почали провідувати та визнавати письменники, науковці, журналісти, студенти. Наприкінці 1980-их років навколо неї гуртувалася прогресивна білоруська інтелігенція Вільнюса. У 1988 році вона заснувала спочатку клуб „Сябірина“, а 4 лютого 1989 року – Товариство білоруської культури в Литві, написала свої спогади.

Померла Л. Сівіцька 8 жовтня 1991 року у Вільнюсі, про що литовська й білоруська преса писала: „Вільно зблідло для білорусів. Не стало Зоськи Верас“. Похована вона поруч із могилами матері, чоловіка й сина на Панарському цвинтарі у Вільнюсі.

Анатолій Трембіцький,
Почесний краєзнавець України,
Хмельницький

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Обрали нову управу Українського Історичного і Освітнього Центру

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – Український Історичний і Освітній Центр (УІОЦ) 24 травня обрав нову управу для керівництва неприбутковою доброчинною діяльністю під час наступного розвитку центру. Митрополит Української Православної Церкви США і діаспори Антоній головував під час перших зборів управи.

УІОЦ розташований у центральній частині Нью-Джерсі і зберігає одну з найважливіших у США колекцій артефактів та документів, пов'язаних з українською історією, культурою та досвідом українсько-американської спільноти.

Український музей ім. Патріярха Мстислава, відкриття якого плянується у приміщенні загальною площею 30 тис. квадратних футів, розмістить колекцію, яка невпинно збільшується і вже зараз налічує 15 тис. музейних експонатів, 13 тис. бібліотечних примірників та сотні тисяч архівних документів, пов'язаних з українською історією і культурою, особистим досвідом життя українців в Україні та США. Після завершення будівництва музею він стане одним з найбільших українських музеїв у Північній Америці.

Нерозривною частиною діяльності УІОЦ є історія Української Православної Церкви США. Центральним експонатом музею стане Меморіал Голодомору в пам'ять організованого Москвою вбивства українського народу.

Новообрана управа буде відповідальною за



Учасники зборів в Українському Історичному і Освітньому Центрі (сидять заліва): Таня Чайковська, Наталія Павленко, Митрополит Антоній, о. Степан Гутник, Дарія Пишко-Комічак, (стоять зліва): Андрій Шевченко, Кароль Василько, Брюс Шмідт, Джастин Гавзер, Михайло Бурик, Іван Праско, Наталія Гончаренко. (Фото: Михайло Андрець)

завершення будівництва Українського музею ім. Патріярха Мстислава. Вона плянує свою чергову зустріч влітку з метою розроблення стратегічного плану та графіку дій. Усіх зацікавлених

участю у освітніх подіях, виставках та лекційних доповідях при УІОЦ, а також в дослідницьких можливостях центру заохочуємо відвідати сторінку в інтернеті: <https://www.ukrhec.org/>.

Відбулися річні збори УСО „Тризуб”

Роман Лужецький

ГОРШАМ, Пенсильванія. – На найстарішій спортивній оселі – Українському Спортовому Осередку (УСО) „Тризуб”, створеному українськими емігрантами, відбулися 12 квітня 67-мі загальні збори, які відкрив голова УСО „Тризуб” Орест Лесюк. Він привітав гостей і членів „Тризуба” та розпочав офіційну частину, щоб підбити підсумки діяльності за рік.

Присутні прочитали молитву „Отче наш”, після чого вшанували хвилиною мовчання тих, хто відійшов у вічність – Стефана Абрама, Олександра Білика, Марка Ткача та полеглих героїв Майдану і захисників України на Донбасі від російських окупантів.

Методія Борецького обрали головою президії. Він зачитав порядок

(Закінчення на стор. 16)



Нова управа УСО „Тризуб” (перший ряд зліва): Микола Бойчук, Методій Борецький, Данило Ниш, президент Орест Лесюк, Ярослав Козак, Христина Харечко, Євген Лоза. Другий ряд зліва: Роман Лужецький, Стів Криско, Любомир Лучанко, Стефан Кундеревиц, Остап Левицький, Юрій Поритко, Левко Грамяк, Марко Бегей, Василь Юр, Євген Луців.

Єпископ з Києва відвідав білоруську парохію

Левко Хмельковський

ГАЙЛЕНД-ПАРК, Нью-Джерсі. – 21 травня Білоруська автокефальна православна церква Жировицької ікони Матері Божої святкувала престольний день храму. На свято приїхали Архієпископ Білоруської Автокефальної Православної Церкви Святослав Логін, а також гість з України – Єпископ Вишгородський і Подільський Володимир Черпак — настоятель Свято-Покровської Подільської церкви Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ), радник Міністра оборони України з релігійних питань, голова Видавничого та Прочанського відділів УАПЦ та голова Комітету по зв'язку зі збройними силами України.

Гостей зустрічали настоятель митрофорний протоєрей о. Зіновій

Жолобак, староста парафії Якуб Сапезинський, священники інших православних парафій, віруючі.

Владика Володимир народився в селі Безугляки на Київщині у сім'ї сільських учителів. Закінчив школу і пішов працювати робітником-радіометристом у геологічній експедиції. Вочевидь, це й визначило вибір професії. Він закінчив Одеський державний університет ім. Іллі Мечникова як інженер-геолог, працював в Бурятії, на Північному Кавказі, на Камчатці.

Саме у Петропавловську-Камчатському доклав сил до реєстрації православної Свято-Успенської громади, але через постійний тиск КГБ змушений був лишити Камчатку й переїхати до Києва, де працював в Інституті геоло-

(Закінчення на стор. 12)



Настоятель храму митрофорний протоєрей о. Зіновій Жолобак зустрічає Владика Володимира (в центрі) і Святослава.

Привезли дарунки на Донбас

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Підтримуючи довголітню традицію „Великодний Кошик“ Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) цього року знову роздав понад 1,000 пасок дітям, військовим і старшим віком громадянам.

Паски отримали і ними раділи діти садочків та навчальних закладів у прифронтовій зоні Луганської області, в селах Попасна, Троїцьке, Станиця Луганська, Підгорівка, Верхня Покровка, Старобільське. Діти раділи подарункам в містах Маріуполь (через Червоний Хрест), Новоайдар, Лисичанськ, Луганської області.

Паски також були вручені військовослужбовцям, які виконують бойові завдання в селищах Широкий і Привілля, Луганської області, а також пораненим військовим у Центральному клінічному шпиталі в Києві.

У цей великодний час, продовжуючи програму ЗУАДК „Пізнай свій рідний край“, 20 дітей переселенців, які тепер живуть у Харкові і Полтаві, перебували в західній Україні, де ознайомилися з традиціями святкування Воскресіння Христового у селах Чишки і Виннички, Пустомитівського району, Львівської області.

ЗУАДК



Діти отримали подарунки від Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. (Фото: ЗУАДК)

Мистецька група „Яра“ готує прем'єру

НЮ-ЙОРК. – Мистецька група „Яра“ з Експериментального театру „La MaMa“ 9-25 червня покаже свою нову виставу „1917-2017: Тичина, Жадан і „Собаки“, створену на основі поезій Павла Тичини, Сергія Жадана та пісень рок-гурту „Собаки“. Ідею започаткувала і втілила в життя Вірляна Ткач. Актори „Яри“ гратимуть англійською мовою, а С. Жадан і „Собаки“ виступатимуть українською.

Вірші П. Тичини група перетворила у сцени, дію, музику та проєкції про те, як змінюється людина, коли суспільство навколо розпадається. В основу вистави лягла збірка П. Тичини „Замість сонетів та октав“ з 12 віршів, написаних протягом 1918-1920 років.

Цикл відкривається поезією „Уже світає“, що стає прологом для решти 11 віршів у прозі, кожен з яких складається з двох частин: одна лаконічно описує події, у той



Співає Сергій Жадан. (Фото: Євген Малолетка)

час як друга – антистрофа – пропонує інший погляд на ситуацію. Вірші стають дедалі похмурішими впродовж постійних змін влади в 1918-1920 роках.

С. Жадан, найбільш відомий сучасний український поет та письменник, вже 10 років співпрацює з гуртом „Собаки“, який теж виступатиме у виставі.

Робота над виставою почалася рік тому у Центрі Леся Курбаса у Києві з українськими акторами, що співпрацюють із Ярою. Це Лариса Руснак, Микола Шкарабан, Роберт Фельдман, Мальвіна Салійчук та Владислав Оніщенко. Виставу показали у вересні 2016 року в Центрі Л. Курбаса у Києві, на Львівському форумі видавців та на „Гоголь-Фесті“, а у березні цього року – в Малій опері у Києві.

Олена Максименко в „Українській правді“ 22 вересня 2016 року писала: „Динаміка гри змінюється постійно, скаже подібно лінії кар-

(Закінчення на стор. 13)

У катедрі лунав Великодній хоровий спів

Орися Олійник

ЕДМОНТОН, Альберта. – 7 травня в Українській католицькій катедрі св. Йосафата відбувся концерт Великодньої музики, влаштований Українським Музичним Товариством Альберти (УМТА).

Концерт розпочався вступним словом голови УМТА Люби Бойко-Белл, котра привітала присутніх та заповіла, що збірка добровільних датків призначена на проєкт „Ангели-хоронителі України“. Ця благодійна організація була створена в грудні 2014 року у відповідь на нагальну необхідність в лікуванні та реабілітації українських військослужбовців, які зазнають поранення і каліцтва у війні проти російської агресії.

Відтак програму перебра-

ла ведуча Ксеня Мариняк, вірші та коментарі підготувала Галина Котович.

Хор парафії св. Василя Великого (диригент Єлисавета Лісова-Андерсон) виконав „Трилогію про страсті Господні“ (обробка Олександра Кошиця). Хор співав англійську розширену версію. Хор парафії св. Юрія Переможця (диригент Ірина Тарнавська) виконав п'ять пісень Великого посту „Тобою радується“. (сольо Петро Тарнавський). Хор передав скорботи за страсті Господні та радість за Його Воскресіння.

Відтак виступив Український чоловічий хор Едмонтона (диригент Орест Солтикевич), який співав пісні „Да ісправиться молитва моя“ (музика Романа Гурка) та „Христос Воскрес!“ (музика Арте-

ма Веделя). Прозвучали вірші Тараса Шевченка та Івана Франка. Хор Української православної катедрі св. Івана (диригент Леся Чумер) виконав чотири пісні.

Даринка Костюк продекламувала вірш Лесі Храпливої „Писанка“. Опісля ведуча К. Мариняк прочитала одну строфу радісної поеми Олександра Олеся „Воскресла Україна“, написаної після проголошення самостійності України в 1918 році, а відтак сумний вірш „Цьогорічний Великдень на Україні“, що появився в „Українських вістях“ в Едмонтоні 1933 року.

Хор „Аксіос“ (диригент Майкл Цавг) виконав пісні „Воскресіння Твоє, Христе Спасе“ (обробка Миколи Гобдича, сольо Маркіян Говда) та „Да воскресне Бог“ Дмитра Бортнянського. Слухачі віта-

ли хор дуже тепло, тож на додаток він заспівав „Христос Воскрес“ А. Веделя. Після читання вірша Ігоря Калинця „Писанка“ виступив хор „Верховина“ при Спілці Української Молоді (диригент О. Солтикевич). Завершило концерт тріо „Земля“ (Наталя Онищук, І. Тарнавська та К. Мариняк), співаючи веснянки та гагілки.

Подяки хористам висловили Л. Бойко-Белл та о. парох Петро Бабей. Усі присутні заспівали „Христос Воскрес! Радість з неба ся являє“. На діяльність „Ангелів-хоронителів України“ зібрано 1,622 дол.

Підтримали концерт Владика Давид Мотюк з Української Католицької Церкви та Владика Іларіон з Української Православної Церкви.



Виступає хор „Аксіос“.



Хор „Верховина“ при Спілці Української Молоді (Фото: Марко Левицький)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Завершилося пластове „Свято весни“

ФРАНКОПОЛЕ, Бельгія. – 28 квітня-1 травня пластова станиця „Лондон“ під керівництвом коменданта Дениса Угрин організувала пластунам, їх батькам і гостям (разом майже 80 осіб) традиційне „Свято весни“ на українській оселі „Франкополе“. Це таборування було проведено з підтримкою бельгійських пластунів і управи оселі.

На табір прибули учасники та інструктори з Великої Британії, Бельгії, Нідерландів, Словаччини, США, Німеччини, України і Австрії. Оскільки зустріч було присвячено екологічній тематиці, учасники були поділені на гуртки „Торнадо“, „Землетрус“, „Вогонь“, „Цунамі“. Після церемонії відкриття учасники розійшлися на гутірки, провели відбиванку і „Веселі старти“.

Владика Борис Гудзяк, сам плас-



Учасники табору на Українській оселі „Франкополе“.



Кожен намагався відтворити „Легідного лева“.

тун, теж прибув до табору й говорив про свій досвід пластування, нагадуючи, що через Пласт знайшов для себе дорогу до священництва. Він також долучився до ватри й співів, замовив пісню „Гуцулко Ксеню“.

Неділя розпочалася Молебнем до Пречистої Діви Марії, який відправили Владика Борис і о. Олег Ковтун з Відня. Під час цієї відправи настала для станиці „Лондон“ мить урочистого освячення станичної хоругви.

Подальший день був наповнений художнім заняттям для новацтва та молодшого юнацтва. Надія Сеничак відкрила їм світ мистецтва Марії Приймаченко і кожен постарався відтворити „Легідного лева“. Старше юнацтво прослухало „Інтенсивний курс виховницької діяльності“, а паралельно для присутніх батьків було проведено вишкіл „До пластової підготовки“.

Пластуни взяли участь у тереновій грі з перевіркою набутих знань, одночасно вправлялися у командній праці на мистецькій ділянці, вивчали пісню „Серед лісу“, а також випробували себе у скелелазенні.

Першунами серед новацтва стали Христя Кадишук і Віталій Москаленко, серед юнацтва – Максим Богданович та Софія Смондуляк. Серед проводу першункою стала Оксана Сеничак.

Прощальну ватру старші юнаки станиці „Лондон“ С. Смондуляк, Настя Угрин і Лариса Гонт провели на мажорних акордах. Новачки з Антверпену Назарій Закревський, Віталій Москаленко і Денис Андрушко (виховник Юліян Матичак) склали новацьку обіцянку. Також на ватрі були переведені з новацтва в юнацтво Адріана Карасевич та Максим Богданович. Ватра завершилася теплою іскрою.

У проводі табору були Ю. Матичак, Леся Смондуляк, Ярослав Єлісєєв, Ігор Наконечний, Аня Олексин, Марта Мовчан та Данило Максимчук. Співи провели Андрій Сеничак, скелелазення – Оксана Літинська та вишкіл для батьків – Рома Зубенко.

Станиця „Лондон“

RETRO LVIV РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
І БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show „Retro Lviv“, featuring
music of the 1930s – 1940s, starring

**Pikkardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as „батьри“, Syzokryli Dancers**

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass
- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com



АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Відзначили 50-ліття СКУ в Польщі



Петро Тима (зліва), голова Об'єднання Українців у Польщі, та перший голова ОУП Юрій Рейт. (Фото: СКУ)

ПЕРЕМИШЛЬ. – 1 травня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій взяв участь у відзначенні 50-ліття СКУ в Польщі, організованому складовою організацією СКУ – Об'єднанням Українців у Польщі.

Е. Чолій виступив з головною промовою під час відзначення, яке відбулося в Народному домі в Перемишлі, конфіскованому польським комуністичним режимом у 1947 році під час акції „Вісла” і повернутому в 2011 році українській громаді. Представивши історичний огляд СКУ, Е. Чолій зосередився на численних досягненнях організації протягом своєї 50-річної історії, включаючи зусилля СКУ щодо повернення Народного дому українцям у Польщі.

Він також закликав українців продовжувати співпрацю з СКУ і українською діаспорою в підтримці України в захисті своєї територіальної цілісності.



Президент Світового Конгресу
Українців Євген Чолій промовляє
на бенкеті у Перемишлі з нагоди
50-ліття СКУ

Е. Чолій відзначив добровольців української громади в Польщі грамотами за вагомий внесок у розвиток українського суспільного життя в Польщі.

Програма також включала показ документального фільму до 50-ліття СКУ.

CKY



**UKRAINIAN
SISTERS**

**THE BEST CARE FOR YOU
OR FAMILY MEMBER**

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homemaker agency

☎ **631-764-5388**
631-727-4071

✉ **Ukristersag@gmail.com**



МАРІЯ ДРИЧ
 Ліцензований Продавець
 Страхування Життя
MARIA DRICH
 Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3011
e-mail: mdrich@unamember.com



**ЕВГЕН
ОШЧІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

НА ПРОДАЖ ПОМЕШКАННЯ
„Українське Село“,
Cedar Grove Lane, Somerset, NJ
 Світла, велика квартира в дуже
 доброму стані • 2 спальні, кухня, ві-
 тальна і їдальня, ганок • Українська
 громада, 55 років + (1 в сім'ї) • Неда-
 леко поїзду до NYC, N.Brunswick,
 укр. церков • **\$65,000 • Меланія**
201-245-2777 • Melaniyat@aol.com



UNF Fundraiser - Soyuzivka Heritage Center

The Largest Ukrainian Festival in the United States organized by the Ukrainian National Foundation, under the patronage of the Embassy of Ukraine.



2017 Ukrainian Cultural Festival at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

July 14, 15 & 16

FRIDAY NIGHT FUNDRAISER

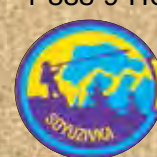
LVIV RETRO GALA

Proceeds to benefit Ukraine

Ukrainian Village, Film Festival, Dancing, Music and Song, Art/Crafts, Delicious Ethnic Foods, Concerts in Veselka Hall, Beer Garden and Zabavas!

Shuttle bus to Hudson Valley available from parking areas

Must be patron of Hudson Valley Resort
1-888-9-HUDSON



Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Vendor info:
941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com




MC's Vasyl Popadiuk & Lydia Kulbida



Choir-Lanka Halychanka



Kozak System



Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop



Dumka Choir



Гра в імітацію

(Закінчення зі стор. 3)

нену, а інколи навіть суперечливу інформацію стосовно таких кримінальних проваджень.

„Transparency International – Україна“ вже декілька місяців намагається донести до керівництва Генпрокуратури (як у ході робочих зустрічей, так і в публічних зверненнях та офіційних листах) необхідність створення відкритого реєстру розслідувань корупційних злочинів часів В. Януковича – але, на жаль, покищо безрезультатно.

Під час візиту у червні 2016 року до України Голови правління глобальної мережі „Transparency International“ Хозе Угаса прези-

дент України П. Порошенко під час зустрічі, на якій був присутній і Генпрокурор Ю. Луценко, попросив його сприяти поверненню нагороджаного режимом В. Януковича до України. Однак, закритість та фактична відсутність будь-якої публічної інформації від Генеральної прокуратури України про динаміку конкретних розслідувань та структуру арештованих активів не дозволяє проводити ефективну комунікацію з нашими міжнародними партнерами та розробляти з ними конкретні спільні заходи.

У липні у США відбудеться перший Глобальний форум з повернення грошових активів, на якому основний фокус буде зосереджений на справах України, Нігерії, Тунісу та Шрі-Ланки.

На жаль, робота правоохоронних органів України покищо не дає підстав для оптимізму.

На додачу, напередодні першої річниці Ю. Луценка на посаді Генерального прокурора суспільству стало відомо, що Інтерпол припинив розшук Віктора та Олександра Януковичів, а також Андрія Клюєва і Едуарда Ставицького. Офіційної інформації від Інтерполу про причини припинення розшуку не оприлюднено.

Чи означає ця сумна картина, що для України уже все втрачено в контексті викриття масштабної корупції часів В. Януковича та повернення до бюджету вкрадених грошей?

Хотілося б сподіватись, що ні. Але для досягнення бодай якогось

результату треба сумлінно працювати.

„Transparency International – Україна“ у кінці травня організує міжнародну експертну дискусію, у якій візьмуть участь цілий ряд найкращих світових експертів, у тому числі й Х. Угас. На цей захід запрошено представників українських правоохоронних органів, які зможуть не лише отримати цінний досвід, але й попередньо домовитись про співпрацю щодо повернення грошей, вкрадених у Україні.

„Українська правда“

Ярослав Юрчишин – виконавчий директор „Transparency International – Україна“, Співголова Ради Реанімаційного пакету реформ, Київ.

Єпископ з Києва...

(Закінчення зі стор. 8)

гічних наук Академії Наук Української РСР, вчився в аспірантурі, був співавтором наукових праць з геології України, Північного Кавказу, Камчатки, Таймиру. Господь покликав його до служіння Православній Церкві.

В. Черпак став псаломником у Ризі, вступив до Ленінградської духовної семінарії, яку закінчив і був зарахований до Ленінградської духовної академії без вступних іспитів. У соборі Александроневської лаври Ленінграду рукоположений у сан диякона, потім – пресвітера. Служив у храмах Ленінграду та околиць.

Усе ж його покликанням була Україна, де у січні 1991 року Патріарх Київський і всієї України Мстислав благословив його бути настоятелем Свято-Покровської Подільської церкви в Києві та секретарем Патріархії Української Автокефальної Православної Церкви. Наступного року Патріарх Мстислав призначив його ректором Київської духовної семінарії УАПЦ.

Протоєрей В. Черпак в серпні 1994 року був організатором першої української церковної прощі до Соловецького монастиря та встановлення хреста загиблим українцям біля Сокирної гори, був серед організаторів Всеукраїнського православного церковного Собору 25-26 червня 1992 року, став чле-

ном Вищої Церковної ради Української Православної Церкви Київського Патріархату, радником Патріарха Володимира (Романюка) з міжконфесійних та політичних питань, завідував заочним сектором Київської духовної семінарії, написав ряд навчальних програм, конспектів-підручників, захистив дисертацію на ступінь кандидата богослів'я, має чимало публікацій на релігійно-апологетичну та злободенно-суспільну тематику у вітчизняній та чужоземній періодиці. 15 листопада 2010 року прийняв чернечий постриг без зміни імені та був возведений в сан архімандрита і наречений єпископом Вишгородським і Подільським.

Храмове свято почалося з Архирейської Літургії з участю багатьох

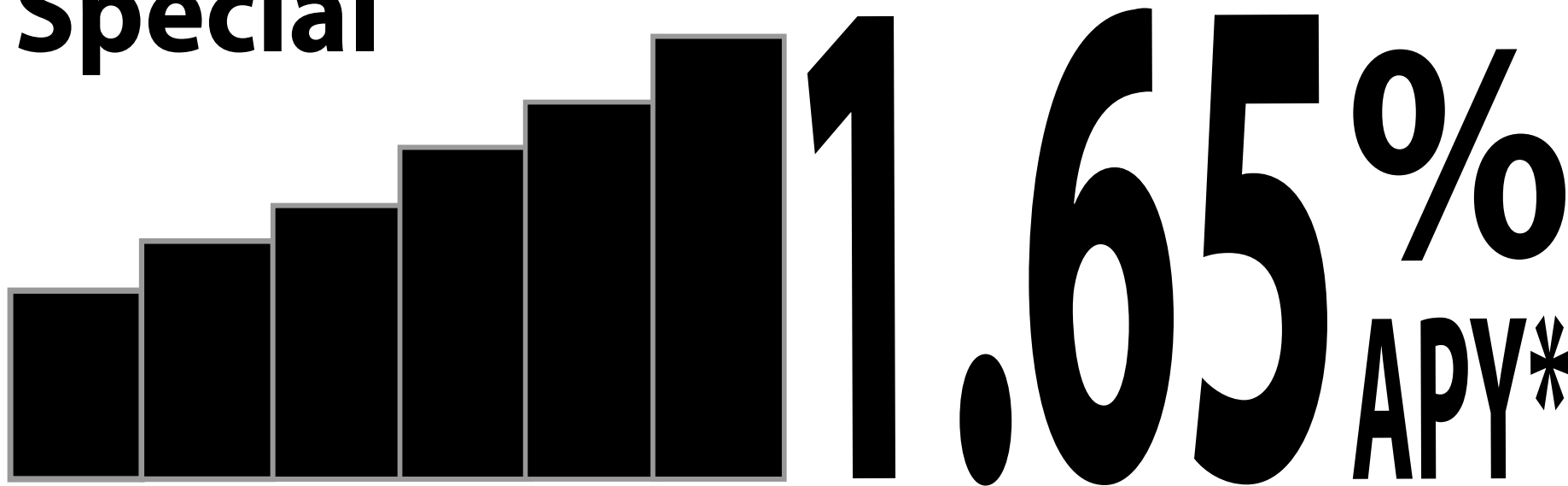
священників і чудового церковного хору. Потім відбулася хресна хода довкола храму. Під час Божої Служби промовляли Архiepіскоп Святослав і Єпископ Володимир, слово якого зворушило присутніх. Він подякував білорусам за збереження на чужині рідної мови та культури, не тільки церковної, а й народної, підкреслив споріднення українського та білоруського народів, подякував за підтримку України у протистоянні російському агресорові.

Милою подією стала зустріч Владимира Володимира через 15 років з його учнями – Владикою Святославом, оо. Зіновієм Жолобаком і Михайлом Кочубеєм.

День був продовжений святковим обідом, який приготувало сестрицтво храму.

13 Month Share Certificate Special

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union



Deposits of \$75,000 or more are eligible to add 0.25% to the advertised APY*
Federally insured by NCUA. APY*=Annual Percentage Yield.

*Annual Percentage Yield (APY). 13 month share certificate special must be opened between May 1, 2017 and June 30, 2017. \$500 minimum balance required to open and earn 1.65% APY; \$75,000 minimum balance required to open and earn 1.90% APY (0.25% greater than 1.65% advertised APY). A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 05/01/2017. Must be member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

Call 215.725.4430

Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville

www.ukrfcu.com

ПОСТАТІ

Петро Кардаш в Австралії видавав книги про Україну

Олександр Панченко

Готуючи видання незвичайної книги „Злочин“ (Мельбурн-Київ, 2003), упорядник її св. п. Петро Кардаш написав на першій сторінці: „На вічну пам'ять дочкам і синам української землі, мільйони котрих замордувала, убила і знищила у катівнях і голодоморами комуністична большевицька влада у ХХ ст.“.

Його думку далі продовжив відомий журналіст Богдан Рудницький: „Пам'ять про жорстокі часи і невимовний біль за втратами спонукав їх, учасників тих подій, аби вони розповідали, писали, переказували молодшим про нелегку долю свою й усього українства. „Злочин“ має сумний зміст і засвідчує про нечуваний досі в світі геноцид проти однієї нації – української. Це найбільший у світі злочин, здійснений комуністично-большевицьким варварами над українцями і всім українством. На жаль, тепер є ще у світі багато утаємничень, перекручень правдивої історії, фальсифікації фактів, дискримінацій людей і самої української ідеї за незалежність і волю“.

Дуже вимовним є те, що П. Кардаш і Б. Рудницький, галичани з походження, так зворушливо й щиро написали про трагічні сторінки, які відбулися здебільшого у центральній Україні. Їхні міркування, зібрані документи та свідчення й уся книга в цілому наповнюють мене, уродженця Полтавщини, скорботою, сумом, пекучим болем та пам'яттю про Голодомор мого народу.

19 січня минуло 90 років відтоді, як на Тернопіллі, у селі Теляче Підгаєцького повіту, побачив світ П. Кардаш – визначний діяч української еміграції в Австралії. Родинне його село тепер має назву Мирне. Перша писемна згадка про це поселення датована 8 лютого 1440 року. П. Кардаша, який відійшов 23 квітня 2009 року,

пам'ятають не лише в Австралії, а й у родинному селі, в усій державі. У 1944 році він емігрував до Чехословаччини, а у 1945 році – до Німеччини, де студював економіку в Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

1948 року переїхав до Австралії й у місті Перті став співорганізатором та членом управи Української громади західної Австралії. У 1951 році переселився до Мельбурну, де працював культурно-освітнім референтом Української громади Вікторії, почав видавати молодіжний журнал „Промінь“, став постановником двох повнометражних фільмів – „Українці в Австралії“ та „Церкви народу“, кількох коротких документальних фільмів. Він також упорядкував та двічі видав кольоровий альбом про Україну, випускав журнал „Український екран“, був провідним членом ОУН за кордоном.

Його книга-альбом „Україна: історія і мистецтво“ була видана англійською мовою 1992 року й висвітлювала та ілюструвала головні сторінки історії України та її видатних діячів, самобутність та багатство культурних традицій окремих територій і міст. Книга П. Кардаша „Українці в світі“ побачила світ українською мовою 1995 року. Це було також перше широко ілюстроване і великоформатне видання, повністю присвячене українській діаспорі. Книга „Слава українського козацтва“ (співавтор Сергій Квіт) побачила світ українською мовою 1999 року.

Дружина П. Кардаша – Марія, з дому Масло-ва, є уродженкою міста Краснограда (раніше – Костянтинограда), що входило до складу історичної Полтавщини, а тепер віднесене до Харківської області. Батьки її були із заможних українців, тож за радянської влади втратили все своє майно, довго поневірялись й вимушені були емігрувати на чужину.

При зустрічі у серпні 2012 року М. Кардаш мені розповідала, що вінчали їх у православній



Петро Кардаш

церкві. Усе в її будинку дихало Україною: на стінах були картини з українського життя та природи, портрети Тараса Шевченка, українські ікони та рушники, багато вишивок й бібліотека – надзвичайно багата, дбайливо доглянута й впорядкована. Пишалася М. Кардаш нагородами чоловіка, якого колишній Президент Віктор Ющенко нагородив орденом „За заслуги“ III ступеня, а Кошовий отаман Українського вільного козацтва в Австралії – Золотим хрестом козацької звитяги.

Лохвиця,
Полтавська область

„Atlantic Council“...

(Закінчення зі стор. 1)

хті і підтримував парламентаризм. А Ірландія ж пам'ятає Кромвеля як жорстокого імперіалістичного загарбника. Джон Стюарт Міль захищав ліберальну демократію вдома, а за кордоном відстоював Британську Імперію. В 1930-их роках австрійські соціал-демократи підтримали аншлюз своєї країни нацистською Німеччиною. Більшість російських опозиційних груп і партій підписалися під заклик Олександра Солженіцина відновити російський союз східних слов'ян і Казахстану в 1990 році.

Хоча російські демократи і патріоти погодились з О. Солженіцином щодо потреби відмовитися від більш широкої імперії, вони все одно погодились з Володимиром Путіним щонайменше у двох моментах.

Перший – що нібито російськомовні регіони на сході і півдні України були помилково „приєднані“ до сусідньої країни. В 1991 році О. Солженіцин закликав, щоб кожен український регіон окремо вирішував своє майбутнє. В. Путін зробив подібну заяву під час промови на засіданні Ради „НАТО-Росія“ в Бухаресті в 2008 році.

Другий момент – що українці і росіяни нібито „один народ“. В 2012 році, в розпал вуличних протестів лібералів і націоналістів в Росії, Олексій Навальний, який зараз став одним з найбільш помітних опозиціонерів, сказав, що українці і росіяни „насправді один народ“. При цьому він закликав до максимальної інтеграції Росії, України і Білорусі. Більшість росіян вважають етнічними „русскими“ навіть сусідні слов'янські народи в Східній Європі.

О. Солженіцин і сучасні російські демократи по-суті своїй – імперіалісти, які заперечують окремість казахів і українців. Імперіалістичне поняття „руських“ сягає середньовічної країни Київська Русь, яка включала в себе українські і частину російських земель. З цієї точки зору, якщо росіяни і українці тоді, сотні років тому, були нібито одним народом, тоді вони повинні і зараз бути „кровними братами“. Після розпаду СРСР російські політики постійно

зазіхали на Крим і Севастополь, що відображено в резолюції Державної Думи у 1990-их роках, а також зухвалому втручанні у справи в Криму експосадника Москви Юрія Лужкова. В 1990-их Росія постійно використовувала енергоносії і інші форми економічного тиску проти України.

Росіяни всіх політичних поглядів не можуть зрозуміти силу українського патріотизму, тому що вони вважають Україну штучною державою, яку підтримує Захід. Але російські націоналісти також звинувачують Володимира Путіна в провалі проекту „Новоросія“, тому що він не зміг анексувати східну Україну. Вони не звертають увагу на те, що Росія не змогла цього зробити через відсутність підтримки серед місцевого населення і опір українських патріотів. На думку Т. Кузя, імперіалісти В. Путіна відрізняються від російських демократів лише тим, що перші готові застосувати армію проти України, а другі схильні тиснути на неї іншими способами, як це робив Борис Єльцин.

Так чи інакше, „панросіянізм“, який панує серед росіян усіх політичних поглядів, включно з демократами, – це те, що уряд США сьогодні недооцінює чи не може зрозуміти. І якщо Америка все ж хоче досягти своїх політичних цілей, дуже важливо взяти до уваги ці російські настрої, перш ніж давати гроші російським опозиційним групам. Раніше колишній американський дипломат Кірк Бенет писав на сторінках „The American Interest“, що війна Росії проти України затягнеться через російську імперіалістичну амнезію. Він зауважує, що чомусь російські і деякі західні експерти не беруть до уваги бажання українців зберегти свою національну ідентичність і незалежність своєї країни, за яку вони зараз воюють. Дивує, що існують ті, кого чомусь дивує існування українського патріотизму.

На сторінках „Foreign Policy“ колишній заступник міністра оборони США і экс-радник віце-президента Джозефа Байдена з зовнішньої політики Майкл Карпентер писав, що США за допомогою шести кроків можуть зупинити В. Путіна в Україні.

„Дзеркало тижня“

Мистецька група...

(Закінчення зі стор. 9)

діограми, життя, смерть, розпач, любов, війна і терор – все це змішується, і ти майже фізично відчуваєш, як стираються межі між епохами, як те, що називають „зв'язком поколінь“, виходить на перший план. Тихі колискові обриваються пострілом, радість і метеликова легкість ідуть пліч-о-пліч із терором і оголошенням смертних вироків. Сотня років між двома поетами розчиняється в сценічному світлі“.

Музику до сцен за віршами П. Тичини створив Юліан Китастих, який глибоко знає традиційну і експериментальну музику. Актори в Нью-Йорку: Боб Іолман, Марина Селандер, Шон Іден, Роб Фельдман, Дарієн Фіоріно, Крис Ігнаціо та Марія Плешкевич. Вірші переклали В. Ткач та Ванда Фипс. Сценографія – Ватоку Уено, світло – Джеф Наш, костюми – Кеіко Обремскі, а проєкції – Вальдемарт Ключко.

Вистава стала можливою завдяки громадським фондам штату та міста Нью-Йорк, Кредитівці „Самопоміч“ (Нью-Йорк) та друзям Мистецької групи „Яра“. Додаткова інформація розміщена на сторінці інтернету: www.brama.com/yara.

Мистецька група „Яра“



Сцена з вистави „1917-2017: Тичина, Жадан і „Собаки“. (Фото: Нікіта Юренєв)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Пластова оселя в Рівненській області справила новосілля

Євген Цимбалюк

ВОЛОШКИ, Рівненська область. – Історичною віхою для Пласту стало відкриття 15 травня власної оселі з укомплектованими класами для навчання, тренінгів, теоретичних та практичних занять, їдальнею, з впорядкованою територією, пластовою атрибутикою. Оселя отримала назву „Волошки“ від назви населеного пункту, де вона розташовувалася.

Її створили на базі школи, а присвятили відкриття оселі 90-річчю Великого пластового злету, що відбувся на Волині в 1927 році, та 105-й річниці з дня першої Пластової присяги.

Про значення такого виховного закладу на його урочистому відкритті з участю 200 пластунів Рівненщини говорила заступник голови обласної адміністрації Світлана Богатирчук-Кривко. Відбулося відкриття меморіальної дошки на честь засновників пластового осередку на Волині.

Три дні дітей навчали основних



Учасники таборового збору біля пластової оселі у селі Волошки.

пластових засад. Були спортивні змагання, інструктажі, майстер-

кляси. А завершальним акордом відкриття таборового сезону ста-

ло змагання на найкращу страву, якою визнано козацький куліш.

Вперше провели конкурс юних музик

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 27-28 квітня з участю 40 юних музик в обласній філармонії відбувся Перший відкритий конкурс скрипалів та віолончелістів ім. Мирона Полякіна. Очолив журі Богдан Півненко – лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів.

Були представлені на конкурсі Дніпро, Херсон, Тернопіль, Львів, Житомир, Київ, Черкаси, Золотоноша, Канів. Під час відкриття члени журі продемонстрували віртуозну гру на скрипці та віолончелі. Провести конкурс допомогли члени Ротарі-клубу „Черкаси-центр“.

На офіційному закритті конкур-



Учасниця конкурсу Мілена Пославська зі Львова. (Фото: Олександр Костирко)

су, де були названі переможці у різних номінаціях, лауреати виступили разом з Черкаською симфонічною оркестрою.

Найкращою була „Журавка“

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Перший Всеукраїнський фестиваль-конкурс хореографічного мистецтва відбувся 6-7 травня на сцені палацу культури „Текстильник“. Участь у святі танцю зголосилося взяти 25 колективів

з Рівненської, Хмельницької, Тернопільської та Черкаської областей.

Головна нагорода фестивалю дісталася „Журавці“, хореографічному ансамблю з міста Сарни під керівництвом заслуженого діяча естрадного мистецтва України Сергія Галушка.



Виступає хореографічний ансамбль „Журавка“.

Учні з Черкас їдуть за кордон

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 27 квітня у прес-центрі газети „Нова Доба“ відбувся круглий стіл „Можливості й перспективи навчання за кордоном та через місцеві партнерські проекти“. Про них розповіла керівник столичної освітньої агенції „Вивчай!“ Юлія Кобук. До розмови долучилися директор департаменту освіти та гуманітарної політики міської ради Ігор Волошин та учителі міста.

Освіта за кордоном, переконані у освітній агенції „Вивчай!“, стає більш доступною і зрозумілою для українців. Щороку чимало молодих людей продовжують навчання у Великобританії, США, Канаді, Ірландії, Німеччині, Іспанії, Італії, Польщі.

„37 відс. випускників черкаських шкіл обирають освіту за кордоном“, – повідомив І. Волошин. Нині у Черкасах діють 95 програм та проектів з обміну, у яких торік взяли участь близько 800 дітей з Черкас, але у зв'язку зі скрутним матеріальним становищем кількість дітей, які беруть участь у

таких проектах, зменшується.

Під час зібрання Ю. Кобук нагородила учня колегіуму „Берегиня“, переможця інтернет-квесту агенції „Виграй тиждень мовних курсів і проживання в Лондоні“ Ярослава Лейбенка, розповіла про можливості й перспективи навчання на різних програмах за кордоном для учнів і студентів, вимоги до отримання стипендій та грантів на навчання.



Юлія Кобук нагороджує учня колегіуму „Берегиня“ Ярослава Лейбенка. (Фото: Олександр Костирко)

Провели вечір пам'яті Андрія Франка

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 26 квітня в Музеї Лесі Українки вшанували пам'ять старшого сина Івана Франка – Андрія з нагоди 130-ліття від дня його народження. Він був фолклористом,

етнографом і перекладачем, але хвороба трагічно перервала його життя на 26-му році.

А. Франко, первісток Івана й Ольги Франків, з'явився на світ 16 липня 1887 року і залишив його у ніч з 21 на 22 квітня 1913 року. Від другої половини 1908 року і до своєї смерті він був секретарем батька.

Вечір вела завідувачка відділу Музею видатних діячів української культури Лариса Каневська. Вона представила присутнім ілюстровану розповідь про А. Франка.

Онук письменника Роланд Франко поділився своїми спогадами про родину. Відбувся також перегляд документального фільму „Франкова династія“ про долю нащадків І. Франка (автор – журналістка Тетяна Кузьмінчук).



Роланд Франко і Лариса Каневська на вечорі пам'яті. (Фото: Георгій Лук'янчук)



Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Червень 2017 року, ч. 201

Архіви надійно збережені

Олексій Коновал

У 1950-их роках багато членів та прихильників Української Револуційно-Демократичної Партії (УРДП), якої центральна була в Новім Ульмі, в Німеччині, залишили табори переміщених осіб й виїхали до Австралії, Англії, Аргентини, Бельгії, Бразилії, Канади, США, Франції та інших країн світу. В країнах свого нового поселення вони створили Крайові комітети УРДП, парафії та цілий ряд організацій.

Старанням членів УРДП на початку 1950 року було створено в США Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців Советами (ДОБРУС), а в Канаді – Союз українців – жертв російсько-комуністичного терору (СУЖЕРО) та осередки ДОБРУС в інших країнах.

18 червня 1950 року в Нью-Йорку створено Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), а 30 вересня того ж року – ОДУМ в Канаді. В пізніших роках постав ОДУМ в Австралії, Англії, Бельгії та Німеччині. Але через масовий виїзд активних українців з східних земель України до США і Канади, ОДУМ розгорнув широку свою діяльність лише в США і Канаді, а в решті країн, по 10 роках існування, припинив свою працю. ОДУМ в США і Канаді, хоч і зменшився й сповільнив свою діяльність після проголошення незалежної української держави, й далі провадить свою виховну працю з дітьми і молоддю та влаштовує літні виховні та відпочинкові табори на оселі ОДУМ „Україна“ в Лондоні, Канада.

Пізніше були створені й активно діяли в багатьох країнах Легіон ім. Симона Петлюри, Товариство Сприяння УНРаді, Товариство Одумівських Приятелів (ТОП) та Фундація ім. Івана Багряного, яка була створена на сьомому з'їзді УРДП 25 травня 1975 року в Торонто.

Середовище УРДП та його вище згадані братні організації проявили активну діяльність виданням цілого ряду вартісних газет, журналів та

книг українською, англійською та іншими мовами про колективізацію, розкуркулювання, арешти, тюрми та заслання на Сибір та Соловки, про Голодомор 1932-1933 років, русифікацію та інші утиски в Україні, бо вони були свідками тих трагічних років в Україні й багато з них сиділи в тюрмах та були на засланні. Але минуло багато десятиріч, старше політичне активне українське покоління померло, почала відходити в інший світ. За понад півстолітнє існування цих організацій назбиралося багато архівів, річників газет, журналів, бюлетенів, інформаційних листків та книжок. Збирання архівів розпочато давно, але багато архівних речей, які варто було зберегти, вже загубилися. Після смерті активних осіб вище згаданих організацій, їх дружини, чи діти повикидали їх, чи загубили під час переїзду з одного місця в інше.

Головний зібраний архів І. Багряного, який переслала до США його дружина Галина, разом з архівами Секретаріату ЦК УРДП в Німеччині, Петра Волиняка, Федора Пігидо, Івана Дубинця, Петра Шинкаря, Сергія Євсєвського, Петра Домченка, Валентина Новицького, Олексія Коновала, Петра Бербця та багато інших, Крайових комітетів УРДП Австралії, Англії, Німеччини, США, Канади та Фундації ім. І. Багряного зберігається в архівах УВАН в Нью-Йорку. Ці архіви у свій час будуть долучені до решти архівів УРДП-УДРП, ДОБРУС, СУЖЕРО, ОДУМ, Фундації ім. І. Багряного та інших братніх організацій, що їх передано впродовж 12 років до Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України в Києві на вулиці Володимирській.

Збережені в архівах протоколи, обіжники, бюлетені та списки присутніх членів УРДП-УДРП на всіх 12 з'їздах, чотири з яких відбулися в Німеччині, а решта в США і Канаді. Перебіг деяких з'їздів та доповіді І. Багряного, Василя Гришка, Михайла Воскобійника, П. Волиняка та інших записані на рольках звукозапису й

долучені до архівів.

Частина архівів відомих діячів УРДП-УДРП, Фундації ім. І. Багряного, газети „Українські вісті“ та деяких членів ЦК, головної управи та філії ОДУМ у Чикаго передано на зберігання до Історично-еміграційного центру при Міннесотському університеті в Мінеаполісі, де зберігається багато архівів українських організацій діаспори. Туди вислано сотні різних листочок, програм імпрез ОДУМ та інших організацій, квитки, жетони, стрічки та сторінки ОДУМ, що виходили впродовж багатьох років при „Свободі“, „Українських Вістях“ та „Українському Житті“. Так як у них вже зберігалися річники „Українських Вістей“, „Молодої України“ та „Нові Дні“, то їм дано ті річники чи числа що бракувало.

Більшість листування І. Багряного, фотографії, рукописи деяких творів, вірші, деякі статті та ілюстрації до своїх творів та схеми й розділи його запланованих творів є в архівах УВАН в Нью-Йорку, в Архіві-Музеї в Києві та в Інституті Літератури ім. Т. Шевченка при Академії Наук України.

Річники газет „Українські Вісті“, „Український Прометей“, „Прометей“, „Ми ще повернемось“, „Освобождение“, „Наша Боротьба“, „Наші Позиції“, „Штурм“, „Молода Україна“, „Нові дні“ та періодичні й неперіодичні видання передано до Конгресової бібліотеки США у Вашингтоні, яка передала перефотографовані всі річники газети „Українські Вісті“ на мікрофільмі, переданому на зберігання до Архіву-музею в Києві.

Річники цих газет та журналів передано повністю чи доповнено ті числа, що їх бракувало, до Українського Національного Музею в Чикаго, Ілінойського університету в Урбана-Шампейні, УВАН, Мінесотського університету, до Культурного і освітнього центру у Вінніпезі, до бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі, Києво-Могилянської Академії, до музею Тараса Шевченка в Каневі та Києві, Державного архіву-музею в Києві, до музею діаспори в Львові, до бібліотек в Полтаві, Одесі, Запоріжжі, Миколаєві, Хар-

кові, Сумах, Охтирці, Скадовську, Луганську, Донецьку, Херсоні, Переяславі-Хмельницькому, Миргороді. Їм вислано також всі видання Фундації ім. І. Багряного та сотні різних книг та журналів, виданих після Другої світової війни українською діаспорою.

У кінці травня 2000 року припинили своє існування партія УРДП-УДРП та газета „Українські Вісті“, яка виходили протягом 55 років. Всі книжки та журнали, що були в будинку „Українських Вістей“ були переслані в 21 скрині в Україну голові Київської спілки письменників Леонідові Череватенкові, який їх передав Національній бібліотеці ім. Володимира Вернадського в Києві. Комплекти зшитих в книги річників газети „Українські Вісті“ за 1946-1969 роки передано до Києво-Могилянської Академії, а решту зшитих річників газети – до Державного архіву-музею Києва.

В 1996 році Фундація ім. І. Багряного видала книгу „Публіцистика Івана Багряного“, яка має 860 сторінок і містить всі його доповіді, статті, памфлети, рефлексії та есеї, що були надруковані в різних пресових органах під його прізвиськом чи одним з багатьох псевдів: Харитон Стерно, Христофор Стерно, С. Рябовіл, Іван Рябовіл, М. Василенко, П. Січинський, С. Коцур, Т. Цимбал, С. Дорошенко чи не підписані, як передові в газеті „Українські Вісті“. Ця книга вийшла коштом Фундації та філії ОДУМ в Чикаго.

В 1997 році вийшла друком в Україні книга в твердій оправі, 852 сторінки, під назвою „Українська Револуційно-Демократична Партія (УРДП-УДРП) збірник матеріалів і документів“, яка містить історію півстолітньої праці УРДП-УДРП, ДОБРУС, СУЖЕРО, Легіону ім. С. Петлюри, ОДУМ, ТОП та діяльність Фундації ім. І. Багряного від років її заснування. Ця книга, що вийшла коштом осередку ОУРДП в Чикаго, містить біографічні дані та фотографії понад 100 відомих осіб та різних імпрез та мистецьких одиниць ОДУМ у Чикаго, Дітроїті, Філадельфії, Торонто, Монреалі.

Книжки видавництва журналу „Бористен“

Минулого року вийшла друком книга „Українські воїни добра і правди“, в якій зібрані історії життя українських героїв, які ставили опір російським терористам на сході України, на Донбасі.

В книзі також опубліковано дитячі малюнки, що були вислані українським військовослужбовцям з подякою за їхню хоробрість. Ця книга побачила світ завдяки жертводавцям США, Надіслали свої пожертви Фундації ім. Івана Багряного о. Олексій Лімонченко, Дарія Шлега, Іларіон Хейлик, Петро і Оля Матули, Ярослава Французенко, Миласа Король, Боголюб та Світлана Свириденки, Михайло і Наталка Свириденки та Дарік Джірдари.

Другою книгою „Бористену“ є збірник „Мобілізовані серцем. Волонтери російсько-української війни 2014-2016 років“, яка відзначає жертвенну працю вояків українців-волонтерів.

Нижче вміщено думки з цієї книги редактора журналу „Бористен“

Фіделя Сухоноса та протоєрея Дмитра Поворотного.

Фідель Сухоніс:

„Про героїзм безстрашних українських бійців уже ходять легенди, вони відомі в усьому світі. Велика шана всім нашим захисникам, щира людська вдячність за патріотизм, мужність та самовіддану любов до батьківщини. Україна завжди пишатиметься своїми воїнами! Але так само безкомпромісно і до кінця стоять в обороні рідної землі й далекі від неї фізично, але близькі духовно, з великою любов'ю, українці на чужині, у діаспорі. І серед таких найперше члени і симпатички Фундації ім. Івана Багряного.“

Варто також наголосити, що Фундація, члени управи, які працюють на громадських засадах, без жодної платні, постійно дбають і дбають про Україну, український народ, його мову, культуру, історію, підтримують демократичні українські сили, докладають зусиль

до того, щоб Україна мала чесний уряд, була справді українською державою“.

Протоєрей Дмитро Поворотний, лавреат Відзнаки ім. Івана Багряного:

„Іван Багряний усе життя біг над прірвою з вірою в людину, прагнути запалити в ній негасиму іскру, яка б висвітлювала шлях із чорної прірви зневіри, приниження і знеособлення в безсмертя. Він поспішав, боровся відчайдушно, знесилювався і знову духовно окрилювався, запалювався гнівом і стражданням, охоплений зливою сліз співчуття до людини, спрагою милосердя і невимовного болю серця, піднімав її до висот божественного творення, бо вірив у тріумф людської гідності на пограниччі боротьби і страждань. Інакше не міг, бо з юнацьких літ заповів собі бути тільки людиною.“

Як одне з найважливіших завдань І. Багряний завжди вису-

вав: „Об'єднати всю різномовну і різнорідну масу населення України в єдину українську цілість“. Соціалізм, комуністичну ідеологію Іван Багряний знав не збоку, як щось чуже й далеке, він внутрішньо пережив її, вижив, відродився з неї, очистився, тому судив про неї глибше, точніше й справедливніше, ніж інші, від початку до неї далекі; тому бачив її „зсередини“; тому міг давати прогнози, що справджувалися. І, як на мене, головне досягнення в діяльності Фундації Івана Багряного полягає якраз в тому, що її члени змогли не розгубити, а й навіть примножити ось ці настанови свого великого попередника“.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

Розкіш на тлі...

(Закінчення зі стор. 1)

найактивнішим антикорупціонерам. 23 березня Верховна Рада більшістю голосів ухвалила президентський законопроект, згідно з яким подавати електронні декларації зобов'язані громадські антикорупційні організації. Еге ж, щоб не були такі прискіпливі. „Ухвалення цього закону, – вважає експерт Центру політико-правових реформ Олександр Банчук, – стало помстою політиків за діяльність громадських організацій, а його положення містять суттєві порушення конституційних гарантій“.

„Кроком назад, а не вперед“ назвав цей закон Єврокомісар Йоханнес Ган, підкресливши, що „е-декларації мають бути націлені проти корупції в органах державного управління, а не перешкоджати праці громадянського суспільства“.

Покищо ж громадянське суспільство і правоохоронна система – дві несполучні сфери. Ось висновки групи журналістів, котра розстежувала „успіхи“ Генеральної прокуратури в боротьбі з корупцією: майже 8,000 кримінальних проваджень, відкритих у 2016 році, закінчилися судами лише над п'ятьма особами, й то дале-

ко не тими, що належать до верхніх ешелонів влади. В тюрмі опинилися начальник виправної колонії, голова сільської ради, пожежний інспектор, податківець і дільничний міліціонер.

Тобто, йдеться не про розрізнені факти, не про „окремі недоліки“, а про тотальне явище. Авторитетний український економіст Олександр Пасхавер бачить це явище так:

„Наш капіталізм – це мережа монополій, у яких власники, під прикриттям бюрократії та політикуму, одержують свою монопольну ренту, ділячись з „дахом“. Десяток-півтора осіб нагорі – це верхівка гігантської корупційної піраміди, що складається з сотні тисяч таких монопольних утворень. Це соціальна матриця, тканина нашого життя... Корупційність еліти, монопольна організація всіх публічних занять, корупційність формальних і неформальних норм створюють для реформаторів проблеми, які важко здолати. Якби з'явився герой-радикал, що бажає розрубати цей вузол одним махом, його чекала б або ганебна поразка, або економічний і соціальний колапс країни....“.

Це лише одне з песимістичних передбачень. Не менш відомий в Україні філософ Сергій Дацюк закінчує свою соціальну аналізу такими словами:

„Повсюдно усвідомлюється глухий кут, у який потрапила нині Україна. Але в цьому усвідомленні дуже важливо розуміти, з якою саме проблемою всі ми маємо справу. Дуже часто доводиться чути, що наша найбільша проблема то відсутність політичної волі. І коли ми говоримо, що немає політичної волі, то перш за все ми маємо на увазі, що цієї волі немає у політикуму, у політичного прошарку, у правлячого клану. На що саме немає політичної волі? “

Немає політичної волі, щоб створити потужну армію і відвоювати Донбас та Крим. Немає політичної волі, щоб вийти з Мінського процесу та ізолювати Донбас, не зважаючи на будь-яку критику з боку Європи, зосередившись на соціально-економічній війні з Росією. Немає політичної волі, щоб довершити люстрацію, зокрема в правових структурах. Немає політичної волі, щоб довести реформи до кінця. Немає політичної волі, щоб здійснити деолігархізацію. Немає політичної волі, щоб запустити конституційну реформу від громади. Немає політичної волі, щоб відважитися на соціальні інновації.

Але чи означає це, що політичної волі у правлячого прошарку немає взагалі? Ні, не означає.

Уявіть собі, яку політичну волю

потрібно мати, щоб каналізувати соціальну енергію двох поспіль революцій з доволі активною громадою. Уявіть, яка політична воля потрібна, щоб уже другий раз після чергової революції обернути кругову поруку правлячого прошарку проти волі громади, щоб ніхто зі знакових представників правлячої еліти не зазнав жодного покарання. Тільки спробуйте уявити, яке низьке нахабство і яку мерзотну волю потрібно мати, щоб торгувати на втрачених територіях країни і щоб наживатися на війні. Уявіть собі, який вольовий фанатизм потрібно мати, щоб перетворити боротьбу з корупцією на процес її концентрації. Просто лише спробуйте уявити собі, яку сильну волю потрібно мати, щоб вдавати солідарність з власною громадою, бойовничість до Росії і при цьому далі преспокоїно плекати власний бізнес і збагачуватися на монополізмі інфраструктурних послуг. Уявіть собі, яку залізну волю потрібно мати, щоб іти наперекір недовірі всієї громади і вперто чіплятися за владу навіть тоді, коли громада волає „ганьба“...“.

Дуже хотілося б зацитувати щось протилежне за висновками, щось веселіше, світліше, але серед незалежних, не продажних експертів сьогодні неможливо знайти іншу думку.

Відбулися річні...

(Закінчення зі стор. 8)

зборів, який присутні прийняли одноголосно. Про фінансову стабільність і життєздатність спортивного осередку свідчив і звіт скарбника Стефана Кундереви́ча, котрий повідомив, що прихід становив торік 274,526 дол., витрат було 302,645 дол.

За фінансові справи спортової ланки „Ukrainian Nationals” звітував Джим МакНесбі: прихід становив

471,946 дол., а витрати 774,552 дол.

Ярослав Козак, управитель „Тризубки”, звітував про діяльність господарської частини. Посілість, будинок, ресторан і бара минулого року була уживана сім днів на тиждень. Площа в 40 акрів землі назовні вимагає постійно щораз більше праці, щоб втримати гарний вигляд, а добровольців вже немає. Тому наймають час-від-часу платних працівників для покриття нового даху концертного павільйону, нового штучного поля, та обрізання дерев і кущів. Був збудований збірник води

під футбольними стадіонами. Гараж, де є трактори для кошення трави, візки, так само вимагає постійної праці. Я. Козак подякував за співпрацю Василеві Юру, Тедові Копу, Остапові Левицькому, С. Кундереви́чу та Христі Харечко, котра провадить кухню для різних імпрез.

Марко Бегей звітував за 718 членів „Тризу́ба” і нагадав про членські вклади, необхідні для утримання спортової оселі. Він і надалі працює над поповненням членства молодими спортсменами.

Данило Ниш звітував за спортову ланку „Ukrainian Nationals”, де були активними 40 футбольних команд: дві чоловічі, одна жіноча, а також 37 хлоп'ячих і дівочих. Перша чоловіча команда під проводом Петра Харечка та тренера Петра Борецького грали в „United Soccer League”, як і жіноча команда під проводом Йосипа Госака. Молодіжні команди мали понад 500 змагунів і змагунок віком від шести до 18 років; 24 хлоп'ячих і 16 дівочих команд.

На „Memorial Day” відбувся молодіжний турнір копаного м'яча, участь у якому взяло 212 дружин.

На „Columbus Day Weekend” під проводом Брюса Туліо був проведений шостий турнір дівочих дружин з участю 202 команд.

Звітного року відбулася шоста „Тризубівська” футбольна академія для хлопців і дівчат віком від п'яти до 11 років, у якій взяло участь понад 170 учасників, а також відбулися літні дитячі табори.

Команда з гольфу під проводом Йосипа Гомика провела свій 40-ий річний турнір на „Limekiln Golf Club”, у якому взяло участь 84 гольфісти.

Стрілецька команда з лука під проводом Іллі Буйневича і Євгена Луціва виступила під час звітного періоду в турнірах стейту та національних, здобувши 19 медалей у різних категоріях. І. Буйневич став чемпіоном Пенсильванії в одній із категорій, а Е. Луців здобув друге місце у своїй віковій категорії.

Богдан Сірий звітував за фундацію „Тризу́ба” і закликав усіх, хто робить свій заповіт, не забувати про цю фундацію.

Микола Бойчук звітував за Товариський суд, а Євген Лоза за Контрольну комісію.

Орест Лесюк розповів про побудову нового штучного поля, яке обійшлося в понад 2 млн. дол. Уся трава на полі – пластикова, і можна грати в будь-яку погоду. На штучному полі встановлено світло-діодне освітлення, яке дозволяє зменшити витрати на електроенергію. Мобільний телефон дозволяє керувати кожним з 48 прожекторів.

За останні роки збільшилась кількість команд з п'яти до 40 команд. Щороку на полях відбуваються різні футбольні турніри, а чемпіони отримують нагороди на пам'ять – український тризуб та чаші з українською емблемою.

Влітку відбувається тренувальний дитячий турнір з футболу. В українській та американській пресі висвітлюються визначні події спортивного осередку.

Номінаційна комісія запропонувала склад нової управи, який присутні прийняли одноголосно.

Управа „Тризу́ба”: голова О. Лесюк, заступники голови Я. Козак, Е. Лоза, О. Левицький, В. Юр, Д. Ниш, Х. Харечко, Микола Максимюк, фінансовий референт С. Кундереви́ч, секретар Юрій Поритко, референт членства – М. Белей. Пресові референти – Роман Лужецький та Е. Луців.

Управа спортової ланки „Ukrainian Nationals”: голова Д. Ниш, заступники голови Стів Криско, Стефан Харечко, Б. Туліо, Данило Гармон, секретар Луїз Отило, скарбник Дж. МакНесбі.

На завершення новообраний голова О. Лесюк подякував за довіру та окреслив працю та плани на майбутнє „Тризу́ба” і спортової ланки „Ukrainian Nationals”, згадавши імпрези до Дня Батька, Дня Незалежності України, футбольні турніри. Він наголосив на тому, що „Тризу́б” має взаємодіяти з іншими організаціями, і є партнером кредитівки „Самопоміч”, закликав присутніх краще працювати над тим, щоб забезпечити майбутнє „Тризу́ба”, та подякував членам управи й усім, хто допомагав протягом року.



УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК – ТРИЗУБ
Lower State and County Line Roads, Horsham, PA
267-664-3857 ~ www.tryzub.org



Ласкаво запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ З НАГОДИ ДНЯ БАТЬКА

та

Турнір копаного м'яча - Фінали за Чаші Американської Аматорської Футбольної Федерації

Неділя, 18-ого червня

ПРОГРАМА

12:00 в пол. - 7:00 веч. - Фінали копаного м'яча

1:00 попол. - Початок святкування – Жива Музика

2:00 - 3:15 попол. – Мистецька програма
Школа Танцю "Волошки" ~ Акордеоніст Володимир Сизоненко
Співаки: Діяна Савчин, Софія Пітула & Максим Щербатюк
Фортеп'яніст: Петро Пітула

3:15-5:00 по пол. - Забава
під звуки Акордеоніста

Традиційні українські й американські пікнікові страви та відсвіжуючі напитки!

Вступ та Паркування: Безкоштовно!!!

Запишіть Дату! ~ неділя, 27. серпня, о год. 12:00 Р.М.

ФЕСТИВАЛЬ та ЗАБАВА У 26-У РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

“Єдина Україна - Єдина з Нами”

Блискучий концерт в парку Тризубівки!
Українська музика, співи й танці в динамічній, інтегрованій програмі: створені й оброблені через тісну співпрацю артистів - виконавців.





Like us on
Facebook



Ваше омріяне житло може стати реальністю з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр
фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

2.95%^{APR*}

30 річний незмінний відсоток

3.95%^{APR*}

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694



Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

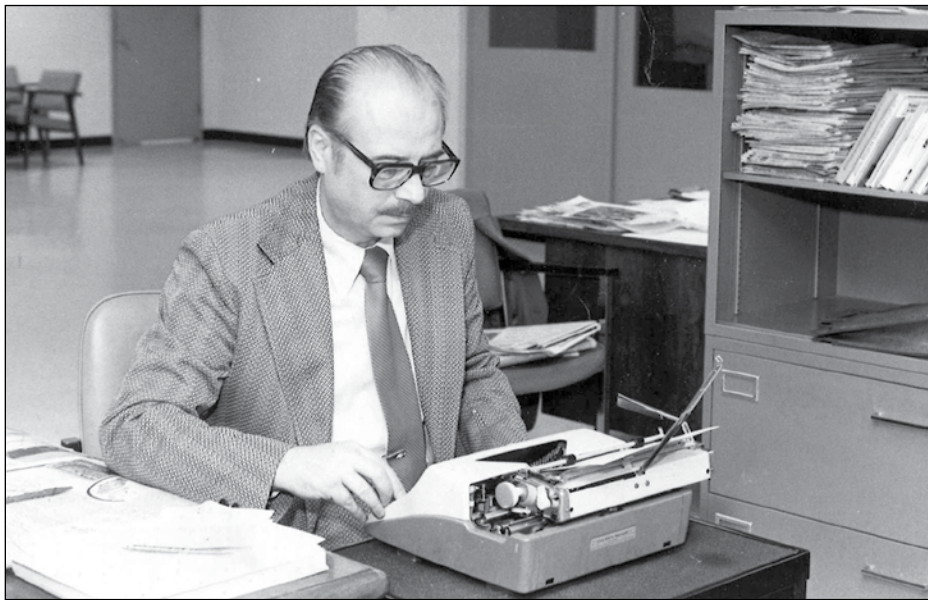
ПАМ'ЯТІ КОЛЕГІ-РЕДАКТОРА

Володів несхибним пером

Рік тому у Ворені, Мишиген, відійшов у вічність колишній редактор нашої „Свободи“ Володимир Левенець. Життя кожного журналіста великою мірою віддзеркалене в текстах, до них можна повернутися, можна за ними скласти уявлення про світогляд автора, його політичні і моральні переконання. Також можна відчувати живу атмосферу епохи, її особливості і неповторність.

„Свободівська“ діяльність В. Левенця припала на вкрай динамічні 20 років – від 1973-го до 1993-го. У світовому політичному житті, а отже, – у житті пресових органів то був період так званого „міжнародного розпруження“, зокрема між США і СРСР. Своєю передумовою цей теоретично позитивний процес мав небезпечну „гру з вогнем“, коли обидві наддержави балансували на грані згубної для обидвох сторін війни. Потрібно було відступити від смертельної межі.

Готовність до мироносних компромісів уможливила візиту Президента США Річарда Ніксона до Москви і візиту Генерального секретаря Центрального комітету Комуністичної Партії Радянського Союзу Леоніда Брежнєва до Вашингтону. Були підписані договори про обмеження систем протиракетної оборони і про запобігання ядерній війні, згодом – договір про обмеження підземних ядерних випробувань. У 1975 році відбувся спільний політ советського і американського космічних кора-



Редактор Володимир Левенець на праці у „Свободі“ в 1970-их роках.

блів „Союз“ і „Аполлон“.

Вершинним досягненням цієї багатобачної політики стало підписання Гельсінкського Заключного Акта – з „Деклярацією принципів, якими держави – учасниці керуватимуться у взаєминах“. Йшлося про 10 засадничих положень: суверенна рівність і поважання прав, притаманних суверенітетові; незастосування сили; непорушність кордонів; територіальна цілісність держави; мирне врегулювання; невтручання у внутрішні справи; поважання людських прав та свобод, включно зі свободою совісти, релігії та переконань; рівноправність та право народів розпоряджатися сво-

ім майбутнім; співробітництво між державами; сумлінне виконання зобов'язань за міжнародним правом.

За формально однозначним змістом цих підставових документів ховалася, однак, інша практика. Коли демократичний світ розумів відпруження як можливість мирної співпраці двох протилежних суспільних систем, то комуністичний блок держав на чолі з СРСР розглядав Гельсінкський процес як „зелене світло“ для советської пропаганди. Всередині імперії тривали утиски й арешти незгодних з комуністичним тоталітаризмом дисидентів, в міжнародному пляні Москва готувала збройне вторгнення в Афганістан.

У „Свободі“ тих років можна знайти матеріали як на підтримку реклямованої Москвою „широкомаштабної програми миру і безпеки“, так і великі сумніви в щирості цієї програми. 22 січня 1975 року ред. В. Левенець зреферував надруковану у „Нью-Йорк Таймс“ статтю відомого тоді політичного коментатора С. Л. Сульцберґера – одного з тих американських аналітиків, котрі усвідомлювали, що „коли Росія втратить етнічно неросійські терени в Азії та Європі, то відразу втратить свою позицію надпотуги“.

„Дуже важливим у статті Сульцберґера, – зазначав В. Левенець, – є повне розуміння місця і ролі України і Українського народу у загальному советсько-російському імперіалістичному комплексі. Вивчаючи підсоветську дійсність, він дійшов до висновку, що майбутнє російського імперіалізму залежить від того, що станеться з Україною. Зуміє Москва забезпечити своє панування над Україною, тоді російська імперія матиме вигляди на збереження. Унезалеження України є однозначним кінцем російської колоніальної імперії“.

У цьому висновку полягало політичне переконання самого ред. В. Левенця: жодні формальні ознаки лібералізації советської „імперії зла“ не могли похитнути його фундаментальної недовіри до Москви і її політики, жодні її міжнародні „ініціативи“ не могли відвернути його уваги до самої сутності російської наддержави – сутності, пов'язаної з поневоленням десятків сусідніх народів, передусім – народу українського. Від Росії він чекав тільки лиха, тільки неспра-

ведливості, тільки смертельних для нашої нації небезпек. Власне, до такого розуміння справи зводилися усі публікації ред. В. Левенця.

Водночас, користуючись нагодою, варто зазначити, що історія будь-якої газети, тим більше 124-річної „Свободи“ – це не лише тексти, це також величезний пласт думок і почуттів, до якого пізніші покоління вже не доступляться, бо він відходить разом з відходом тих осіб. Як і кожне видання у світі, редакцію „Свободи“ складали дуже різні люди – різні не лише за поглядами і політичними уподобаннями, за належністю до різних, навіть і протилежних партійних середовищ, а й за характерами, за темпераментом, за світовідчуженням, а це для історії майже завжди втрачається.

Автор цих рядків відчуває за собою скромне право заторкнути дану тему, оскільки мої перші три роки у „Свободі“ збіглися з останніми трьома роками праці у „Свободі“ ред. В. Левенця. Хоч загалом газета стійко і мужньо трималася однієї політично-світоглядної лінії, це не виключало внутрішніх редакційних суперечок і навіть гарячих ідейних боїв, в яких редакторські особистості виявлялися ще яскравіше, ніж у їхніх текстах. Переважно поділ ішов, так би мовити, за українським архетипом: демократи – проти радикалів. Але у світлі характерів це нерідко виглядало парадоксальним чином, бо демократи, дискутуючи, запалювалися так, що й радикали на тому тлі виглядали сумирними українськими „гречкосіями“.

Пам'ятаю одну суперечку, за якою можна було б написати цілу наукову працю: які саме причини приведуть советську імперію до занепаду? Демократи вважали, що злу гру з СРСР зіграє „плянна економіка“, господарська відсталість, коли дефіцитом стають найнеобхідніші речі. Від ред. В. Левенця я почув справді універсальну відповідь: це лише так здається, що економіка визначає советську ситуацію, насправді причиною неминуемого краху російської імперії є її глибоко внутрішній моральний гандж, її бездуховність, антилюдяність.

Ця спокійна глибина розуміння українських реальностей приваблювала до ред. В. Левенця і молодших, і старших колег. У ті тижні, коли він заступав головного редактора, його стіл бував щільно оточений, і з того кутка редакційного приміщення чулася тиха розмова людей, котрі багато знали про Україну, добре розуміли її, а ще більше хотіли знати і ще краще розуміти. Засиджувався біля того стола знаменитий редактор Іван Кедрин-Рудницький, не менш знаменитий Головний секретар Українського Народного Союзу Володимир Сохан, підсідали й ми, молодші віком журналісти-свободівці.

Формально ред. В. Левенець належав до радикального націоналістичного середовища, однак, ніколи не гнув партійної лінії, бо його патріотизм ішов не від партійних програм, а з самої душі, з кровного зв'язку з рідною країною, землею дідів і прадідів.

Таким він запам'ятався – спокійним, вдумливим, людяним.

Петро Часто



DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Згадаймо Маріяна Коця



Біля могили Маріяна Коця (зліва): Оксана і Ярослав Соколики, Богдан Соколик і Василь Боднар.

Оксана Бризгун-Соколик

У Провідну неділю ми відвідуємо Личаківський цвинтар у Львові, щоб помолитися при могилі Маріяна Коця, друга мого чоловіка Ярослава ще з дитячих років. В глибині цвинтаря, на горбочку, є пам'ятник зі словами: „Видавець, меценат, подвижник національної культури“, а на розкритій книзі – слова: „Зігріє мене своїм теплом, Земле моя! Я так любив Тебе душею і серцем своїм, моя Україно!“

Багато добрих діл для української громади і України зробили Маріян і Іванко Коці, мешканці Джерзі-Ситі, Нью-Джерсі, де, приїхавши з Європи, відразу заснували суботню Школу українознавства. Пригадуються відвідини Коців у їхній хаті, в горах, в Лексінгтоні, Нью-Йорк, куди вони пізніше переїхали. Елегантне, зі смаком влаштоване мешкання, наче музей, повне чудових мистецьких творів. А перед хатою маси великих пакунків. На запит була відповідь: „Це частина того, що поїде в Україну“.

А інші відвідини: у Коців гостював письменник Олесь Бердник. М. Коць його возив по Америці, всюди, де він мав можливість виступити. М. Коць привозив до Торонто картини Людмили Морозової на виставку жінок-мисткинь з нагоди конгресу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Він мав своє видавництво: „M.P. Kots Publishing“. У мене на полиці стоїть вісім томів „Кодексу українських народних пісень“ Зіновія Лиська. Праця недокінчена. Хтось перебрав видання „Кодексу“ і дев'ятий том вже не появився.

У видавництві вийшли також твори письменників Юрія Косача, Галини Журби, Павла Мовчана, О. Бердника. Близько 60 книг, виданих тим видавництвом, було колись подано у „Свободі“.

У своїй статті з приводу смерті М. Коця Роман Ференцевич у „Свободі“ 11 березня 2011 року згадав пожертви Коців на добродійні цілі. Варта пригадати: в листопаді 1989

року 260 тис. дол. на Фонд допомоги дітям Чорнобиля, при кінці 1990 року – 375 тис. дол. на Народний фонд допомоги Україні. На купівлю будинку Українського Соціологічного Інституту в Нью-Йорку – 200 тис. дол. На ремонт львівської бібліотеки ім. Василя Стефаника 470 тис. дол., на проведення фестивалю „Київ Мюзік Фест 91“ та конкурс композиторів там же. В 1993 році допомагав у створенні Музею гетьманства в Києві, підтримував донецькі школи, журнал „Світовид“. Був ініціатором і спонсором встановлення пам'ятника гетьманові Іванові Мазепі, який відкривав тодішній Президент України Леонід Кравчук. Неможливо все згадати. Свою колюсальну колекцію творів мистецтва подарували Коці Палацові мистецтва, який є частиною бібліотеки Василя Стефаника у Львові.

Мистець Л. Морозова та славний танцюрист Василь Авраменко по смерті спочили вічним сном на рідній землі завдяки М. Коця. В останні роки свого життя М. Коць повернувся в Україну, де під сердечною опікою родини Василя Боднара проживав свої осінні дні.

За всі добрі діла міська рада Львова в 2010 році нагородила мецената М. Коця „Орденем Лева“.

М. Коць хотів бути похованим коло свого брата Романа, якого в 1943 році вбили радянські партизани-ковпаківці в Карпатах і який похований на тому ж цвинтарі. Не дозволили. При вході на Личаківський цвинтар є могили „заслужених людей“. М. Коць лежить далеко, на горбочку. Хіба ж він не заслужений для української громади? Для Львова? Для України?

У 2015 році ми пішли знову на цвинтар помолитися. До могили М. Коця були вже муровані сходи, приватно зроблені. Доступ був легший. Біля могили старі дерева шептали з нами молитву.

Спи спокійно, Маріяне. Хоч Іванко спочиває далеко від Тебе в Америці, ви разом у вічності, обдаровані Божою ласкою за всі ваші добрі діла. Вічна Вам пам'ять!

У десяту болючу річницю смерті нашої найдорожчої і незабутньої Дружини, Мами і Бабці



св. п. Марії Долішної

що відійшла від нас у Сент Кетеринс, Онтаріо, Канада
25-го травня 2007 року,
складаємо пожертву на прес-фонд „Свободи“.

Вічна і Славна Їй Пам'ять!

- | | |
|---------|---|
| чоловік | - Богдан |
| доні | - Богданна з дітьми Маланкою і Томчиком
- Катруся з чоловіком д-ром Стефаном Арчер і дітьми Єлисаветою, Богданом та Анею |
| син | - Григорій з дружиною Джулі і синами Матейом та Лукою |



З глибоким сумом поділяємо рідних і знайомих, що 23 травня 2017 року, проживши 96 років, відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабця, Прабабця і Пра-прабабця



св. п. Дарія Цапар-Барон

народжена 21 червня 1920 року в м. Кривеньке, Україна, дочка св. п. Стефана і Марії Крушевських, вдова по св. п. Іванові Цапарові та другому чоловікові св. п. Іванові Баронові, мама св. п. Любомира, бабця св. п. Джана

Ціле життя була українською патріоткою, була секретарем відділу Українського Народного Союзу, активним членом Союзу Українок Америки, присвячувала багато часу і енергії різним благодійним організаціям.

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 3 червня 2017 року, о годині 11:30 ранку в Українській православній церкві св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

- | | |
|---|--|
| син | Александр Цапар |
| донька | Звенислава Цапар-Клем |
| внуки: | Michael Zapar, Alexandra Zapar, James Ivan Clem, Vera Clem D'Angelo, Gregory Zapar, and Virginia Zapar |
| 12 правнуків та 4 пра-правнуки | |
| дальша родина і приятелі в м. Кривеньке, Товсте і Тернопіль, Україна. | |

Замість квітів, родина просить складати пожертви на Києво-Могилянську Фундацію: www.kmfoundation.org

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОСКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

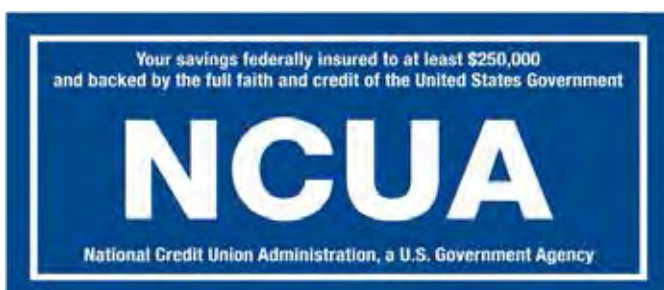
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636
UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097
ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458
LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989



SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.